

આત્મ સં. ૮૧ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૨
વિક્રમ સં. ૨૦૩૨ આસો

વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૨

પદ્મં નાણં તત્ત્વો દયા, એવં ચિદ્વૃદ્ધિ સર્વસંજ્ઞા ।
અન્નાણી કિં કાઠી, કિં વા નાહિદ્ધિ છેયં પાવનમ્ ॥

સાધનામાં પ્રથમ સ્થાન જ્ઞાનનું છે અને પછીનું
સ્થાન દયાનું છે. આ રીતે એટલે પહેલા બાણકાર
થયા પછી જ અહિંસાના વ્રતને સ્વીકારીને તમામ
સંયમી સાધકો પોતાના સંયમ ઉપર ખડા રહી શકે
છે. અજ્ઞાની શું કરી શકે? જ્ઞાન વગરનો સાધક દયા-
પ્રધાન સંયમને શી રીતે પાળી શકે.

પ્રકાશક : શ્રી જન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૭૩]

આકાશબર : ૧૯૭૬

[અંક : ૧૨

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	વિનયસૂત્ર		૨૧૧
૨	નાસ્તિ રાગસમો રિપુઃ	મનસુખલાલ ડી. મહેતા	૨૧૨
૩	નરકનાં ત્રણ દ્વાર	ઈશ્વર પેટલીકર	૨૧૬
૪	અવિસ્મરણિય એક ભાઈ બહેનનો ઝઘડો	દિલીપકુમાર રોય	૨૨૦
૫	અનેકાંતવાદ અને અહિંસા	અમૃતલાલ તારાચંદ	૨૨૩
૬	સં. ૨૦૩૧નો હિસાબ		૨૨૬
૭	પેટ્રનની નામાવલી		૨૩૦
૮	વાર્ષિક અનુક્રમણિકા		૨૩૩
૯	સમાચાર સંચય		૨૩૬

આ સભાના નવા આજીવન સભ્ય

✦ રમેશચંદ્ર જેસીંગભાઈ શાહ-મુંબઈ

લેખકોને વિનંતી

લેખકોને વિનંતી કે તેઓએ પોતાના લેખો શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેશ્ટ ભાવનગર, એ સરનામે જ મોકલવા.

—તાંત્રી

આત્મકલ્યાણ અર્થે પૂજા ભણાવવામાં આવી

આચાર્યશ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ અંગે ગુરુભક્તિ નિમિત્તે તથા આ સભાના ભુતપૂર્વ ઉપપ્રમુખ સ્વ. શેકે કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ શાહની જન્મ તિથિ હોવાથી તેમના પુત્ર ભાઈ હિંમતલાલ તરફથી સ્વર્ગસ્થના આત્મકલ્યાણ અર્થે ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભાના લાઈબ્રેરી હોલમાં આસો સુદી ૧૦ શનિવારના રોજ શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચ કલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

.... આ ભા ર

શ્રી ડૉક્ટર કામ્પ્સી લિમિટેડના માલીક સ્વ. શેકશ્રી ભોગીલાલ નગીનદાસભાઈ તરફથી બધા વર્ષોથી પંચાંગ ભેટ મોકલવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ સંવત ૨૦૩૩ની સાલના કાર્તિકી જૈન પંચાંગ સભાના બંધુઓને ભેટ આપવા મોકલેલ છે તે માટે અમે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

આ સભાના નવા માનવંતા ચેદ્રન શ્રી છોટાલાલ જમનાદાસ શાહ જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

વ્યવહાર અને નિશ્ચય, આધ્યાત્મિક અને ભૌતિક એમ બંનેનો સમન્વય જેમના જીવનમાં થયેલો જોવામાં આવે છે, એવા શ્રી છોટાલાલભાઈનો જન્મ આજથી ૫૨ વર્ષ પહેલાં સંવત ૧૯૮૧ના મહા શુદ્ધ ૧૩ તા. ૬-૨-૧૯૨૫ના દિવસે તેમના મોસાળ મહુવામાં થયો હતો. તેમનું વતન ભાવનગર જીલ્લાના શિહોર તાલુકાનું વરલ. તેમના કુટુંબના વડીલ સ્વ. પૂ. કર-શન દાદા અને દાદીમા રણિયાતમા, અત્યંત ધર્મનિષ્ઠ અને સેવાભાવી હતા. આ પરિવારમાં આજે તો નાના મોટા લગભગ બસો જેટલા પૌત્રો-પૌત્રીઓ છે. આવા બડભાગી કુટુંબમાં જન્મ પ્રાપ્ત થવો એ પણ પૂર્વ જન્મમાં મહાન પુણ્યકર્મો સંચિત કર્યા હોય તો જ શક્ય બને. મહુવાના સુપ્રસિદ્ધ શ્રેષ્ઠવર્ચ શ્રી વનમાળી-દાસ બાદવજીના તેઓ દોહિત્ર થાય.

શ્રી છોટાલાલભાઈના માતાશ્રી સ્વ. કપુરબેન તેમને દશ વર્ષના મૂકી સ્વર્ગવાસ પામ્યાં. બાલ્યાવસ્થામાં માતાનું મૃત્યુ એ મોટામાં મોટું દુઃખ છે. પરંતુ માતા વિહોણા અનેક બાળકોમાં કુદરતી રીતે જ બુદ્ધિશક્તિ, તર્કશક્તિ અને સમજણશક્તિનો ભારે વિકાસ થતો જોવામાં આવે છે. અંગ્રેજીમાં એક કહેવત છે કે, When one door is shut another opens, દુઃખની સાથે સુખની પણ સંકલના રહેલી હોય છે, પણ તે સમજાય છે મોડી મોડી. હળાહળ ઝેર પછી જ શંકરને અમૃતને સ્વાદ સાંપડ્યો'તો.

વરલમાં પ્રાથમિક અભ્યાસ પૂર્ણ કરી શ્રી છોટાલાલભાઈ માત્ર ૧૪ વર્ષની ઉંમરે મુંબઈ આવ્યા અને વધુ અભ્યાસ મુંબઈની યુનિટી હાઈસ્કૂલમાં કર્યો. તેમના પિતાશ્રીને મુંબઈમાં કેલસાનો ધંધો હતો અને છોટાલાલભાઈ પણ એ જ ધંધામાં જોડાઈ ગયા. શ્રી જમનાદાસભાઈનો સં. ૨૦૧૬માં સ્વર્ગવાસ થયો. આજથી લગભગ વિશેક વર્ષ પહેલાં શ્રી છોટાલાલભાઈએ કેલસાનું કામ બંધ કરી પોતાનો સ્વતંત્ર ફૂસિબલમૂસ (ધાતુઓ ગાળવાની કુહી)નો ધંધો શરૂ કર્યો અને તેમાં બુદ્ધિ પૂર્વક અત્યંત વિકાસ કર્યો. તેમને ત્રણ બંધુઓ છે. સૌથી મોટા શ્રી કનૈયાલાલભાઈ અને તેમનાથી બે નાનાભાઈઓ શ્રી ગુણવંતરાય તથા શ્રી ચંપકલાલભાઈ. એક ભાઈશ્રી મનહરલાલ માત્ર ૧૪ વર્ષની વયે જ સ્વર્ગવાસી થયા. શ્રી છોટાલાલભાઈને એક જ બહેન છે, તેમનું નામ હીરાબેન. ભાવનગરવાળા શ્રી વર્ધમાન મનજી તેમના સસરા થાય.

સં. ૨૦૦૦ની સાલમાં ૧૬ વર્ષની વયે શ્રી છોટાલાલભાઈના લગ્ન પાલિતાણા નિવાસી (હાલ સુરત) શ્રી નાગરદાસ તારાચંદની પુત્રી ચિ. કલાવતીબેન સાથે થયા હતા. પરંતુ સં. ૨૦૧૫માં કલાવતીબેન એક પુત્ર શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ અને બે પુત્રીઓ શ્રી કુમુદબેન અને અને કોકીલાબેનને નાની વયના જ મૂકી સ્વર્ગવાસ પામ્યાં. શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ આજે હાડવેરનું કામ કરે છે. શ્રી કુમુદબેનના લગ્ન થઈ ગયા છે.

શ્રી છોટાલાલભાઈના દ્વિતિય લગ્ન સંવત ૨૦૧૬ની સાલમાં રાજપરા નિવાસી શ્રી મણીલાલ નરશીદાસના સુપુત્રી શ્રી પુષ્પાબેન સાથે થયા. તેમને બે પુત્રો છે, મોટા પુત્ર શ્રી દિપકભાઈ કોલેજમાં ઈન્ટર સાયન્સનો અભ્યાસ કરે છે, ત્યારે નાનો પુત્ર શ્રી અનુલ હાર્ડસ્કુલના છેલ્લા ધોરણમાં છે.

શ્રી છોટાલાલભાઈની સેવા ભાવના તેમજ સમાજને ઉપયોગી થઈ પડવાની તેમની ધગશ ખાસ પ્રશંસાને પાત્ર છે. સેવા ગુણ એ જીવનનો સર્વશ્રેષ્ઠ ગુણ છે, તેથી જ કહેવાય છે કે સેવાધર્મઃ પરમગૃહનો યોગિન મધ્યગમ્યઃ અર્થાત્ સેવાધર્મ તે પરમ ગહન છે અને યોગિજનોને પણ હુલ્લભ છે. તેઓ જૈન સેવા સંઘના પ્રમુખ છે. જૈન સહાયક ફંડના મુખ્ય કાર્યકર છે અને તન-મન-ધન પૂર્વક તેમાં રસ લે છે. તળાબ ખોડીંગની મેનેજિંગ કમિટીના સભ્ય છે. વિસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના સેક્રેટરી છે. જૈન સેવા સમાજ અને બીજી સેવા કાર્ય કરતી અનેક સંસ્થાઓ સાથે સંકળાયેલા છે.

કુટુંબીજનો પ્રત્યેનો સદ્ભાવ તેમજ વડીલો પ્રત્યે તેમનો પૂજ્યભાવ પણ પ્રશંસાને પાત્ર છે. થોડા સમય પહેલાં તેમના કુટુંબના વડીલ શ્રી નાનચંદભાઈ મુળચંદ શાહના મણિ મહોત્સવ પ્રસંગે તેમના પ્રત્યે પૂજ્યભાવ દર્શાવતા શ્રી છોટાલાલભાઈ તેમજ તેમના બંધુઓ તરફથી એક સન્માન પત્ર અને શાલ અર્પવામાં આવ્યા હતા. આવી કુટુંબભાવના વર્તમાન કાળે કવચિત જ જોવામાં આવે છે.

જગતમાં અનેક ધર્મો છે અને અનેક ધર્મશાસ્ત્રો છે, પણ આ બધા ધર્મશાસ્ત્રોમાં ઉત્તમોત્તમ કોઈ ધર્મશાસ્ત્ર હોય તો તે ‘જીવનશાસ્ત્ર’ છે. અનેક શાસ્ત્રો જાણ્યા અને સમજ્યા પછી પણ જો ‘જીવનશાસ્ત્ર’ ન જાણ્યું હોય તો બધું ફેાગટ છે. આ જીવનશાસ્ત્રને એક મહા વિદ્વાને એક જ વાક્યમાં સમાવી લેતાં કહ્યું છે કે, “જો પ્રમાણે જીવન ગાળવાથી ઓછામાં ઓછું અકલ્યાણ થાય અને વધારેમાં વધારે કલ્યાણ સધાય તે જ ઉત્તમ અને સાચું જીવનશાસ્ત્ર છે.” આ વાત શ્રી છોટાલાલભાઈના જ્વાલમાં છે એટલું જ નહિ પણ તેને અનુરૂપ જીવન તેઓ જીવે છે.

તળાબની ખોડીંગમાં, પાલિતાણા યશોવિજયજી શુરુકુળમાં તેમજ ખાસ કરીને મધ્યમ-વર્ગના લોકોની સેવા કરતી સંસ્થાઓમાં તેઓ યથાશક્તિ દાન આપે છે, તેમજ તન-મન-ધન પૂર્વક પોતાની સેવા પણ આપે છે.

શ્રી છોટાલાલભાઈ જેવા સંનિષ્ઠ, સમ્યક્ચિત્ત અને સેવાભાવી મહાનુભાવ પેટ્રન તરીકે આ સભામાં જોડાયા તે બદલ અમે આનંદ અને ગૌરવ અનુભવીએ છીએ અને તેમના હાથે અનેક શુભ કાર્યો થાય તેવી હાર્દિક શુભેચ્છા સાથે વિરમીએ છીએ.

વર્ષ : ૭૩

વિ. સં. ૨૦૩૨ આસો : ૧૬-૭૬ ઓકટોબર

અંક : ૧૨

તંત્રી : શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા • સહતંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

વિનય-સૂત્ર

વૃક્ષના મૂળમાંથી થક ઊગે છે, થકમાંથી ગુદી ગુદી શાખાઓ ફૂટે છે, એ શાખાઓમાંથી બીજી નાની ડાળો ફૂટે છે, એ ડાળો પર પાંદડાં ઊગે છે પછી તેને ફૂલ આવે છે, ફળ લાગે છે અને ત્યાર બાદ તે ફળોમાં રસ જામે છે.

એ જ પ્રકારે ધર્મરૂપ વૃક્ષનું મૂળ વિનય છે અને મોક્ષ તે મૂળમાંથી પ્રગટ થતો ઉત્તમોત્તમ રસ છે. વિનયથી જ મનુષ્ય કીર્તિ, વિદ્યા, શ્લાઘા-પ્રશંસા અને કલ્યાણ-મંગળને શીઘ્ર મેળવે છે.

(દશાં અં ૧. ઉં ૨. ગાથા ૧-૨)

નાસ્તિ રાગસમો રિપુઃ

લે. મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

પ્રાચીન કાળની કથા છે.

પિતાની સંમતિઅનુસાર ભરત રાજાએ વિશ્વ-રૂપની પુત્રી પાંચજળી સાથે લગ્ન કર્યાં. પિતાના મૃત્યુ પછી ભરતે ઘણા વર્ષ રાજ્ય કર્યું અને તે દરમિયાન તેને સુમતિ આદિ પાંચ પુત્રો થયા. એ યુગમાં રાજાએ તેમજ અન્ય સૌ પણ વૃદ્ધાવસ્થામાં બધી જંગલ છોડી જંગલમાં જઈ આશ્રમમાં રહી સાધના કરતા. ભરત રાજાએ પણ પોતાનું રાજ્ય પાંચે પુત્રોને વહેંચી આપી, પોતે નેપાળમાં જઈ ગંડકી નદીના કિનારે એક આશ્રમમાં રહી સાધના કરવા લાગ્યા.

રાજામાંથી ઋષિ બનેલા એવા ભરત ગ્રાહ્ય મુહૂર્તમાં રોજ ચાર વાગે નદીમાં સ્નાન કરવા જતાં અને ધ્યાન તેમજ જપમાં પોતાનું જીવન વ્યતીન કરતા હતા. પૂર્વ જીવનનું વિસ્મરણ થઈ ગયું. સંસારના વિષયોમાં ફસાયેલાઓને મોહમાયા કનડતા નથી કારણ કે તેઓને કનડવાની જરૂર નથી પડતી, એટલે આપ મેળે જ રીખાતા હોય છે. પણ જેઓ વિરક્ત જીવન ગાળતા હોય છે, તેને જ મોહમાયા પજવતા હોય છે. વિશ્વામિત્ર તપસ્વી ન હતાં ત્યાં સુધી મેનકા ચૂપ બેઠી હતી, પણ તેઓ તપસ્વી બન્યાં એટલે તુરત જ મેનકા તેની પાસે દોડી આવી. એટલે મોહમાયાનો વધુ લય સંસારીઓ કરતાં ત્યાગીઓ અને જ્ઞાનીઓ માટે વધુ હોય છે.

માયા પોતાનું વિશિષ્ટ સ્વરૂપ ધારણ કરી આવા મહાપુરૂષોમાં પ્રવેશ કરતી હોય છે. ભરતજીનું પણ એમ જ બન્યું. ગ્રાહ્યમુહૂર્તમાં ભરતજી જ્યારે નદીમાં સ્નાન કરી રહ્યાં હતાં ત્યારે નદી કાંઠે એક મૃગલી પાણી પીવા આવી. હજુ પાણી પીવાનું શરૂ કરે ત્યાં તે દ્રશ્ય

સિંહની ગર્જના સંભળાણી. મૃગલીએ પોતાનો જીવ બચાવવા ભેરથી ફૂટકો મારી સામે કાંઠે જવા પ્રયત્ન કર્યો. પરંતુ તેમ કરવા જતાં, પ્રસવકાળ નજીક હોવાના કારણે મૃગલીનું બચ્ચુ જન્મીને જળમાં પડી ગયું. બચ્ચાની માતા તો પ્રસવકાળની વેદના અને લયના કારણે સામે કાંઠે પહોંચતાં જ મૃત્યુ પામી.

ભરત ઋષિનું હૃદય આ દશ્ય બેઠું વિષણુ બની ગયું. તેણે વિચાર્યું કે આની માતા તો મૃત્યુ પામી, હવે એનું લાલન પાલન કરશે કોણ? દયા અને અનુકંપાને વશ થઈ ભરત ઋષિ તો બચ્ચાને પોતાની સાથે આશ્રમમાં લઈ ગયા અને બચ્ચાની માતા બનવા દેઠ સંકલ્પ કર્યો. વિધિની લીલા પણ કેવી વિચિત્ર છે! સ્વજનોની તૃષ્ણા, ઉપકરણ-વસ્ત્રોની તૃષ્ણા, દેહની તેમજ તમામ પ્રકારના ભૌતિક સુખોની તૃષ્ણા, સત્કાર-માન-પૂજા-પ્રતિષ્ઠાની તૃષ્ણામાંથી મુક્ત થયેલા આ ભરત ઋષિના હૃદય તટ પર પેલી મૃગલીનું બચ્ચુ કામણ જમાવી બેઠું. ધર્મશાસ્ત્રોએ તેથી જ કહ્યું છે કે સંજોગ-મૂલા-જીવેણ, પત્તા દુઃખ પરંપરા. અર્થાત્ જીવને નાશવંત, અનિત્ય એવા જે પદાર્થોના સંયોગ થાય છે, તે જ દુઃખની પરંપરાના કારણરૂપ બની બંધ છે. મૃગલીને પાણીમાંથી બહાર લાવવાનો ભરતજીનો આશય તો પવિત્ર હતો, પણ પછી તેની સાથે માતાનો જે સંબંધ બેચ્ચો તેમાં માયાનો-રાગનો ભરતજી પર વિજય હતો. રાગ-માયા અત્યંત ઠગારા અને ધૂર્ત છે, તેની પકડ એવી વિચિત્ર હોય છે કે એની પકડમાં ફસાનારને તો પ્રથમ તે મીઠી મધ જેવી લાગે છે. એમાંથી ઉત્પન્ન થતી પરાધીનતા અને

પામરતાનો ખાલ તો જીવને બહુ મોડે મોડે આવે છે.

ભરતજી તો પેલી મૃગલીના બચ્ચાનું લાલન પાલન કરવા લાગ્યા. સાધનામાં ખલેલ પડવા લાગી. એક પ્રકારના સંસારમાંથી મુક્ત બની અન્ય પ્રકારનો સંસાર શરૂ થયો. ધીમે ધીમે મૃગલી મોટી થતી ગઈ. ભરતજી તો તેને પ્રેમપૂર્વક રમાડે, ખવરાવે અને પોતાની ગોદમાં પણ બેસાડે. બચ્ચુ આડું-અવળું બધું કે વહેંચું મોડું આવે તો ભરતજીના જીવને ભારે વલોપાત થાય. પૂર્વ સંસ્કારોને માણસ ભૂલી શકે છે, પણ તે ભૂંસાતા નથી. નિમિત્ત મળે એટલે બહુત થઈ આવે છે. જ્યાં રાગ આવે ત્યાં સંસાર જીવો થાય છે. ગૃહસ્થાશ્રમમાં ભરતજી પોતાના સંતાનોને રમાડતા, એ સંસ્કારો નિમિત્ત મળતાં પાછા બહુત થયા. અલબત્ત, વાસનાનો વિષય બદલાયો પણ તેનું બીજ તો અંતરમાં અવિચ્છિન્નપણે પડેલું જ હતું. વૃક્ષને કાપ્યા પછી પણ તેનું બીજ જમીનમાં બે રહી ગયું હોય, તો નિમિત્ત મળતાં એ બીજ વૃક્ષનું રૂપ ધારણ કરે છે. જેવું વૃક્ષનું, તેવું જ વાસનાનું પણ છે.

જ્ઞાની મહાત્માઓએ તેથી જ કહ્યું છે કે, પરમાત્માનું ધ્યાન કદાચ ન થઈ શકે તો પણ ચાલશે, પણ જગતના કોઈ સ્ત્રી પુરૂષ કે જડ પદાર્થોનું ધ્યાન તો ન જ કરવું. નિઃસ્નેહો યાત્રિ નિર્વાણં સ્નેહોઽનર્થસ્ય કારણમ્ રાગમુક્ત દશા એ જ નિર્વાણ છે અને રાગ એ જ તમામ અનર્થોનું મૂળ છે. જૈનકથા સાહિત્યમાં એક સાધ્વીજીની કથા આવે છે. જ્ઞાની, તપસ્વી અને શુદ્ધ ચારિત્રના એ સાધ્વીજીએ દીક્ષા લેતી વખતે છૂપી રીતે એક હીરો પોતાની પાસે રાખેલો અને અંતકાળ સુધી તેના રાગમાંથી મુક્ત ન બની શક્યા. એવા રાગને કારણે કાળ-ધર્મ પામ્યાં પછી, એવા નિર્મળ ચારિત્રવાળા

સાધ્વીજીના જીવને માત્ર રાગના કારણે પેલો હીરો હતો તેની નજીક ગરેળીરૂપે જન્મ લેવો પડ્યો. ત્યાગ જેમ માનવને સફળતાના શિખરે પહોંચાડે છે, તેમ રાગ માનવીને એ શિખર નીચેની ઊંડી ખાઈમાં ધકેલી દે છે. શિખર જેટલું ઊંચું તેટલી જ તેની ખાઈ પણ ઊંડી.

ભરત ઋષિની બાબતમાં પણ કાંઈક આવું જ બન્યું. ભરત ઋષિનો અંતકાળ નજીક આવ્યો અને તે વખતે પેલી મૃગલી પ્રેમભાવે ઋષિના દેહને ચાટ્યા કરતી હતી. પશુઓમાં પણ રાગ તો હોય જ છે. કોઈ કોઈ વખતે ઘોડો, કૂતરો કે ગાય પોતાના પ્રિય માલિકનું મૃત્યુ થતાં અનાજ-પાણીનો ત્યાગ કરી દઈ પોતાનો પ્રાણ ત્યજી દે છે. અલબત્ત, અહિં તો એક મહા જ્ઞાની, મહા તપસ્વી અને મહા ત્યાગી ઋષિ મુનિ હતા. પરંતુ રાગની નાગચૂડ તો એવી ભયંકર હોય છે કે, તેની પકડમાંથી આવવા મહાત્માઓ પણ છૂટી શકતા નથી. મૃત્યુ વખતે ભરત ઋષિ વિચારી રહ્યાં હતાં કે હવે આ નિરાધાર મૃગલીની સાર-સલાહ કોણ કરશે? તેઓ ભારે વિહ્વળ થઈ ગયા અને એવી દશામાં પ્રાણ છોડી, ભરતજીના જીવે એ જ મૃગલીની કૂખમાં જન્મ ધારણ કરી મૃગરૂપે જન્મ્યાં. આતું જ નામ વિચિત્રા કર્મણાં ગતિઃ ખરેખર! કર્મરાજને કોઈની પણ શરમ પહોંચતી નથી.

ભરત જેવા મહાન ઋષિને રાગબદ્ધ સ્થિતિના કારણે મૃગરૂપે જન્મ લેવો પડ્યો. આપણે ત્યાં કહ્યું છે કે કોઈ પણ જીવના દુઃખના નિમિત્ત રૂપ કદી ન બનવું, કારણ કે ઘણી વખત ઉત્તમ આત્માઓને પણ નજીવી ભૂલના કારણે હલકી યોનિમાં જન્મ લેવો પડતો હોય છે. જીવની વાત તો બાગુએ રહી, પણ જડ પદાર્થોની બાબતમાં પણ હંમેશા સાવચેતી પૂર્વક વર્તવું. ઋષિ પત્ની અહર્યા જેવી સુશીલ સ્ત્રીને પણ

જરા જેટલી સખલના માટે શિલારૂપ બનવું પડ્યું” તુ. માનવમાત્રે પવિત્ર અને વિશુદ્ધ બનવું જોઈએ કે જેના સંસર્ગથી જડતું પણ પરિવર્તન થાય. રામના વનવાસ વખતે, વનમાં તેના પગની રજ અહુદયા રૂપ પેલી શિલા પર પડી અને એ રજના સ્પર્શથી શિલાતું નારીમાં પરિવર્તન થયું. જીવનની વિશુદ્ધતા અને પવિત્રતાનો આવો અનોખો પ્રભાવ છે.

મૃગ સ્વરૂપે પણ ભરતઋષિને તેના પૂર્વભવતું જ્ઞાન હતું. દેહ મૃગનો મળ્યો પણ તેની અંદર આત્મા તો ઋષિનો જ હતો. રાગના કારણે તેણે મૃગ બનવું પડ્યું, કારણ કે કર્મનો સિદ્ધાંત દરેક જીવને એક સરખો લાગુ પડે છે. ત્યાં કોઈ લાગવગ કે લાંચ રુશવત ચાલી શકતી નથી. મૃગે નદી કાંઠે રહી વૃક્ષના સુકા પાંદડા ખાઈને જીવન પસાર કર્યું અને આયુષ્ય પૂર્ણ થયા પછી એક બ્રાહ્મણ દંપતીને ત્યાં પુત્ર રૂપે જન્મ લીધો. એ વખતે પણ તેને તેના પાછલા ખંને જન્મોની સ્મૃતિ હતી. રાગ-દ્વેષમાંથી મુક્ત થયા વિના જીવને મુક્તિ પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી, એ નયું સત્ય તેને પૂરેપૂરું સમજાઈ ગયું હતું. દ્વેષ એ કંડવું ઝેર છે, જે સહેલાઈથી છોડી શકાય છે, પણ રાગ એતો સ્વાદિષ્ટ ઝેર છે. તેમાંથી મુક્ત થવું એ લોખંડના ચણા પચાવવા જેવું દુષ્કર છે. શ્રીમદ્ યશો-વિજયજી ઉપાધ્યાયે તેથી જ રાગની સજ્જાયમાં કહ્યું છે કે, “રાગે વાહ્યા હરિહર બ્રહ્મા રે, રાચે નાચે કરે અચંબા રે.” અર્થાત્ હરિ, હર, બ્રહ્માદિક લૌકિક દેવોએ પણ રાગને પરવશ પડી જવાથી કર્મક પ્રકારની કુચેષ્ટાઓ કરેલી છે અને તેથી તેઓ તત્ત્વગવેષી મધ્યસ્થ જનોમાં ઉપહાસ પાત્ર થયેલા છે. મદિરાનો નશો માણસને પાગલ બનાવે છે, પણ રાગનો નશો માણસને અંધ બનાવે છે.

હવે તો ભરતજી મોટા ભાગે મૌન જ રાખે છે. કોઈ જીવ પ્રત્યે કે પદાર્થ પ્રત્યે રાગ

ન થાય એ રીતે સાવચેતી પૂર્વક જીવે છે. મૌનાવસ્થાના કારણે લોકો તેને ‘જડભરત’ તરીકે ઓળખે છે. સંસારના લોકોને સંત અને મુનિજનો જડરૂપ ભાસે છે, પણ જ્ઞાન દૃષ્ટિએ તો સંસારના ભૌતિક સુખમાં રચ્યા પચ્યા રહેતા જ સાચા જડ છે. જીવને આ દેહનો તેમજ અન્ય લોગ પદાર્થોનો જે સંયોગ છે, તે બધું મિથ્યા અને સ્વપ્ન જેવા અસાર છે. આ બધા જગતની એંઠ રૂપ છે, કારણ કે જીવને આવી બધી સામગ્રીઓ અનેકવાર મળી છતાં ક્યારેય તૃપ્તિ નથી થઈ અને કદી થવાની પણ નથી. તૃપ્તિ ત્યાગમાં છે લોગમાં નથી. ત્યાગના માર્ગે ગયા વિના જન્મ-મરણની આળપપાળમાંથી છુટી શકાતું નથી.

લોકો દંભીને પૂજે છે, સાચાને પીડે છે. ભરતજીના જીવન અંગે પણ આમ જ બન્યું. એક વખત રહૂગણુ રાજા પાલખીમાં બેસી બ્રહ્મ-જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા કપિલમુનિ પાસે જઈ રહ્યા હતા. પણ વયમાં પાલખીનો એક લોહ ભાગી ગયો, એટલે ગામ લોકોએ તેની જગ્યાએ જડ ભરતને પસંદ કર્યો. જ્ઞાનીઓ જગતના રંગરાગ અર્થે નથી જીવતા, તેઓ જીવે છે પ્રારબ્ધ કર્મો લોગવી લેવા માટે. ભરતજી પાલખી ઉપાડતાં વિચારે છે કે પાછલા જન્મમાં અનેકની પાસે મારી પાલખી મેં ઉપડાવી છે, હવે એ પ્રારબ્ધ કર્મ આ રીતે લોગવાય નય તો તેમાં શું ખોટું છે? ભરતજી વયમાં વયમાં કૂદકો મારે અને પાલખી ઉપરનો દાંડો રાખને વાગે બે ત્રણ વખત આમ બનતાં રાજા વિદ્યર્થે અને બોલ્યો: ‘એય જડભરત! હું રહૂગણુ રાજા છું, તારા જેવો જડભરત નથી. ફરી વખત આમ વાંદરાની માફક કૂદકો મારીશ, તો ઘાણીમાં પીલી તારો જાન લઈશ!’

ભરતે વિચાર્યું કે આ બાપડો રાજા બ્રહ્મ-જ્ઞાન લેવા નય છે, એટલે એવા જ્ઞાન માટે લાયક બને તેવો કાંઈક ઉપદેશ આપું! ભરતે

રહુગણને કહ્યું: 'રાજન! બ્રહ્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા પ્રથમ તો તારે વિનમ્ર બનવું પડશે. નમ્ર બન્યા વિના જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકાતું નથી. પણ તને જીવ જંતુ આવે એટલે તેને બચાવવા માટે કૂદકો મારવો પડે છે. તું મારા દેહને ઘાણીમાં પીલીશ તો પણ તેથી કાંઈ મારા આત્માનો નાશ થવાનો નથી. આત્મા તો અમર્ય, અજર અને અમર છે, તેનો કદી પણ નાશ થઈ શકતો નથી. તલવાર અને મ્યાનની માફક દેહ અને આત્મા પણ ભિન્ન ભિન્ન છે અને એ બંનેના ધર્મો પણ ભિન્ન ભિન્ન છે. આત્મા નિર્લેપ છે, મનનો દષ્ટા છે, સાક્ષી છે. તારા અને મારા દેહનો નાશ તો એક દિવસ નિશ્ચિત છે, કારણ કે એજ દેહનો ધર્મ છે. દેહ તો આપણે અનંતીવાર પ્રાપ્ત કર્યા અને નાશ પામ્યા, પણ ખેદની વાત તો એ છે કે તેમ છતાં ભવ-બ્રમણનો અંત ન આવ્યો. દરેકે દરેક આત્મામાં પરમાત્માનો અંશ રહેલો છે, તો પછી તેમાં રાજ કેણું? નોકર કેણું? માટે રાજન! જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું હોય તો નમ્ર બની જા! અહં. ભાવીને જ્ઞાન કદી પણ પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી.

ભરતજીની વાત સાંભળી રાજ એકાએક પાલખીમાંથી નીચે કૂદી પડ્યો અને તેના ચરણો

પકડી લીધાં. પોતાના પાછલા બંને ભવોની વાત કરી ભરતજીએ કહ્યું: 'રાજન! તું તો માત્ર સિધુ દેશનો રાજા છે, પણ હું તો મહાન રાષ્ટ્રનો રાજવી હતો. રાજપાટ પુત્રો, પુત્રીઓ, સુકોમળ પત્ની, ભવ્ય રાજમહાલય, મોજશોખના વિપુલ સાધનો, અનેક હાસહાસીઓ, અપૂર્વ કીર્તિ અને માનપ્રતિષ્ઠા-આ બધાનો ત્યાગ કરી આત્મસાધના અર્થે હું વનમાં ગયો, પણ પ્રારબ્ધકર્મ બાકી હશે એટલે એક મૃગલીના બચ્ચા પ્રત્યે રાગ થયો. એ રાગના બંધનમાંથી હું મુક્ત ન બની શક્યો અને એના ક્ષણ રૂપે રાજન! આજે તારી પાલખી ઉપાડવાનો વખત આવ્યો. માટે બ્રહ્મજ્ઞાન જરૂર પ્રાપ્ત કર, પણ ભૂલે ચૂકે રાગના બંધનમાં કદી ન ફસાતો.'

શ્રીમદ્ ભાગવતની કથાના ચોથા સ્કંધમાં આ કથાને અંતે કહેવામાં આવ્યું છે કે 'જડ-ભરત'નો જન્મ એ ભરતઋષિનો અંતિમ ભવ હતો અને ત્યાં તેમના ભવબ્રમણનો અંત આવી ગયો. ધર્મશાસ્ત્રોએ સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે જીવે સંયોગના કારણથી જ દુઃખની પરંપરા પ્રાપ્ત કરેલી છે, તેથી સર્વ પ્રકારના સંયોગ સંબંધ મન, વચન અને કાયા વડે ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે.

❧

જ્ઞાનનો દીપક પ્રગટાવશે તો

હતાશાનો અંધકાર હટીને દિવાળી પ્રગટી રહેશે.

દરેક પ્રકારના...

સ્ટીલ તથા વુડન ફર્નીચર માટે

મહાલક્ષ્મી સ્ટીલ કોર્પોરેશન

શા રૂમ :— ગોળ બજાર □ ભાવનગર □ ફોન નં. 4525

નરકના ત્રણ દ્વાર

લેખક : ઇશ્વર પેટલીકર

[આપણે ત્યાં કહ્યું છે કે આચારઃ પ્રથમો ધર્મઃ જ્ઞાન ગમે તેટલું હોય પણ જો એ જ્ઞાનને અનુરૂપ આચરણ ન હોય, તો તેવા જ્ઞાનનો કોઈ અર્થ નથી. માનવી પોતાના મનને પૂછે કે તેને જે સંપત્તિ, સુખ પ્રાપ્ત થયા છે તેને તે લાયક છે કે નહિ? તટસ્થ દષ્ટિએ આ પ્રશ્નનો વિચાર કરશો તો લાગશે કે તેને તે લાયક નથી. લોભવૃત્તિને સંતોષથી ડામવી જોઈએ. વધારે મેળવવાની ઇચ્છા કરવાથી જ પાપ કરવાનું મન થાય છે. જે માણસ એમ માને છે કે મને જોઈએ મળ્યું છે, તે જ માણસ પાપ માર્ગે ધન પ્રાપ્ત કરવા લલચાય છે પ્રધાનતા ધનની નથી પણ ધર્મની છે. ધનથી સુખ પ્રાપ્ત થાય છે એ જગતનો એક મોટામાં મોટો ભ્રમ છે. સુખ જોઈએ છીએ? સુખ સંયમ, સદાચાર અને સંસ્કારથી પ્રાપ્ત થાય છે જીવનને અંતે આપણી સાથે ધન નહિ, ધર્મ આવે છે ધનને મહત્તર આપનારનું જીવન આધ્યાત્મિક દષ્ટિએ કંગાલ બની જાય છે અને ભૌતિક દષ્ટિએ પણ તેનું જીવન અશાંત અને કલેશમય થઈ જાય છે. જે માર્ગે સર્પનો રાક્ષડો હોય અગર હડકાયા કૂતરાનો વાસ હોય, તે માર્ગે આપણે નથી જતા. પરંતુ ધન પ્રાપ્ત કરવા અર્થે પાપ-અન્યાય-અનીતિના માર્ગે જવું એ તો પેલા સર્પના રાક્ષડો અગર હડકાયા કૂતરાના માર્ગે જવા કરતાં પણ વધુ અદત્તર છે. કર્મનો કાયરો સ્પષ્ટ કહે છે કે તમે જે કાંઈ ખોટું કરશો, તેનું ફળ અવશ્ય ભોગવવું જ પડવાનું. માણસના કુળકર્મનું ફળ કેવી કેવી રીતે ભોગવવું પડે છે, તેનો સરસ ખ્યાલ લેખકે પ્રસ્તુત લેખમાં આપેલ છે.

—સંપાદક]

માણસ અસુક વિષયની ખામતનો અજાણ હોય તો એને અજ્ઞાની ગણવામાં આવે છે. આ સામાન્ય વ્યવહારનો ગજ છે. પરંતુ ગીતાની પરિભાષામાં કોઈ ગમે તેટલો અહુશ્રુત હોય, તો પણ એ મહાઅજ્ઞાની હોઈ શકે, અને માતૃભાષાની ફક્ત ચાર જ ચોપડી ભણેલો રામ-કૃષ્ણ પરમહંસ જેવો દુનિયાદારી વિષે ખાસ જાણતો હોય તો પણ મહાજ્ઞાની હોઈ શકે. હિંદુ ધર્મના શબ્દકોષ પ્રમાણે જે કેવળ ભૌતિક જીવનનો ખ્યાલ કરી તેના સુખ માટે પ્રવૃત્તિ કરે છે તે અજ્ઞાની છે.

આ અજ્ઞાનના પ્રતાપે જ લોકોને મુખે સાંભળવા મળતું હોય છે કે સત્ય અને ધર્મનો

મહિમા સાંભળવામાં ગમે તેટલો સારો લાગતો હોય, પણ વ્યવહારમાં ગુડ-અસત્ય-અનિતિ વિના ચાલે નહિ! જેમણે કેવળ ભૌતિકજીવનનો સ્વીકાર કર્યો છે, તેમને એ અનુભવ થાય છે તેની ના પણ નહિ. ભૌતિક જીવન એટલે કામના જોનું જીવન હું આજ આટલું કમાયો છું, આવતી કાલે બમણું કમાઈશ અને પરમ દિવસે સૌથી વધુ કમાઈશ. મેં મોટા ભાગના મારા હરીફોને ધૂળ ચાટતા કરી દીધા છે, બાકી રહ્યા છે તેને કાલે પૂરા કરીશ, પરમ દિવસે મારા તરફ કોઈ ઉંચી આંખ કરવાની હિંમત નહિ કરે! હું આજે રાજવૈભવ ભોગવું છું, આવતી કાલે ઇંદ્રવૈભવ ભોગવીશ અને પરમ દિવસે ખુદ

વિષ્ણુને પણ ઈર્ષા થશે તેવા વૈકુંઠમાં બિરાજીશ અને મારી સોડની રૂપસુંદરીને જોઈ લક્ષ્મીનું અભિમાન પણ ઉતરી જશે.

આ પ્રકારની કામનાઓ માનવી કપટ, છેતરપિંડી, બુઠં વગેરે અનિતીને માર્ગે સાધ્ય કરતો જાય છે અને ધર્મ એને કયાંય આડે આવતો નથી કે અસત્યને લીધે એના પાસા કયાંય પોભાર ન પડ્યા હોય તેવું બનતું નથી. આથી એને ઘડીભર થાય છે કે ઇશ્વરનું તૂટ થોડા વેદિયાઓએ નાહક ઉભું કર્યું લાગે છે. એ છે જ નહિ, કેવળ અજ્ઞાનીઓને એની ધીક બતાવી પુરોહિતો એમનો ધંધો ચલાવે છે! જો એ હોય તો ધર્મ કહે છે તેમ મને દંડ ન દે! હું ભોગવિલાસ માણું છું, છતાં મારી તંદુરસ્તીને આંચ આવી નથી, દગા ફટકાથી ધંધો કરું છું છતાં ખોટ આવી નથી, નફો જ નફો લાણું છું, મારી પ્રતિષ્ઠા પણ વધતી જ રહી છે. સત્તા ઉપર બેઠેલા પ્રધાનો પણ મારી ખુશામત કરે છે, પુરોહિતો-સેવકો પણ મને માન આપે છે, પછી લોકો મારી શેઠમાં તણાય એમાં શી નવાઈ છે? આ દુનિયામાં હું નથી માનતો કે મારા જેવો કોઈ સુખિયો હોય! જો પ્રભુ છે અને તે અધર્મીને શિક્ષા કરે છે, તેમ વેદિયા માને છે તો એ ક્યાં ઉઘે છે?

આ પ્રકારના અજ્ઞાનમાં કેવળ એ વર્ગ જ ખેંચાય છે તેમ નહિ, જે ધર્મભીરુ છે અને નીતિથી જીવવા પ્રયત્ન કરે છે, તેને પણ શંકા થતી હોય છે કે આવા અનીતિમાનોને પ્રભુ કેમ શિક્ષા નહિ કરતો હોય? અમુક શ્રદ્ધાળુ એવું પણ માનતા હોય છે કે ફલાણુએ એવાં કાળા કામો કર્યા છે કે, એ મરશે ત્યારે ઝીડા પડશે! મનલબ્ધ કે રોગથી રિબાઈ રિબાઈને મરશે. વળી અનીતિથી ધન મેળવ્યું છે એટલે એનું ભગવાન જૂંટવી લીધા વિના નાહ રહે.

પરંતુ એવી શિક્ષા પ્રત્યક્ષ થતી જોવા મળતી નથી ત્યારે ધર્મનો જય અને અધર્મનો ક્ષય એ ન્યાય કેમ ન થયો, તેમ વિમાસણ થાય છે.

આ પ્રકારના ન્યાયની કલ્પના ઇશ્વરને કોઈ રાજા જેવો હાજરાહુજૂર કલ્પવામાંથી જિલ્લી થયેલી છે. જેમ કોઈ ગુના બદલ પૃથ્વી ઉપરનો રાજા નાગરિકને સજા કરે અને તેની માલ-મિલકત લૂંટી લે, તેમ સ્વર્ગમાં બેઠેલા પ્રભુએ શિક્ષા કરવી જોઈએ. પરંતુ ઇશ્વર દેહધારી દેવ નથી, સર્વ વ્યાપક ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે. એના વિનાની કોઈ જગા ખાલી નથી એમ કહેવામાં આવે છે, તે કેવળ એનો મહિમા ગાવાની કલ્પના નથી, હકીકત છે. છતાં સર્વ જગાએ એ ચૈતન્ય નરી આંખે ન દેખાતું હોય તો તેનું કારણ એ ચૈતન્ય એક સરખું વિદ્યમાન નથી. આ સર્વવ્યાપક ચૈતન્યનો ન્યાય પૃથ્વીના રાજાના કાયદા જેવો નથી. એનો ન્યાય સર્વ ધર્મે સ્વીકાર્યો છે તે પ્રમાણે કર્મફળનો ન્યાય છે. કર્મમાં ફળ અને શિક્ષા બંને સમાયેલાં છે. માણસે જીવનનિર્વાહ માટે કર્મ ન કરવું, કમાવું નહિ, તેમ ગીતાએ કહ્યું નથી. ગીતા તો આગ્રહ કરે છે કે કર્મ કરીને, કમાઈને જ જીવન-નિર્વાહ કરવો જોઈએ. જીવનનિર્વાહમાં જરૂરી-યાતોને સ્થાન છે અને ભૌતિક જીવનની એ જરૂરિયાતો અન્ન, વસ્ત્ર અને રહેઠાણ સ્વીકારાયેલી છે. ગીતા કાળમાં એનું જે સ્વરૂપ હતું તે જ આજે પણ રહેવું જોઈએ એમ જડ વસ્તુ રાખવાનું ન હોય. આ જરૂરિયાતો જમાને જમાને બદલાતી રહે તો પણ એણે એક ધ્યેય ચૂકવાનું નથી કે ભૌતિક જીવન જેવું જ માનવીને આધ્યાત્મિક જીવન પણ છે અને જેનો ભોગ લેવાય તેવી વકરેલી એ જરૂરિયાતો ન હોય. જો એ જરૂરિયાતોને વકરાવશે અને કામનાઓને છૂટો દોર આપશે, તો એની શિક્ષા એ કર્મમાં જ રહેલી છે.

અમેરિકાનો ખડુજન નાગરિક, યંત્ર યુગ પહેલાંના કાળમાં જે સુખ-સગવડો રાખ મહા-રાખઓએ પણ લોગવી નહોતી તે આજે લોગવતો થયો છે અને આવતી કાલે ચંદ્ર ઉપર પણ સવારી લઈ જશે. પરંતુ આ જરૂરિયાતો-સુવિધાઓ વટાવી જઈને કામનાની દોટમાં પ્રવેશ થયેલો હોઈ એની શિક્ષા પણ એને લોગવવી પડે છે. જગતના એ સમૃદ્ધમાં સમૃદ્ધ દેશમાં ગાંડાઓની સંખ્યા સૌથી વધુ છે. માનસિક દર્દેથી પીડાતાની સંખ્યા પણ વધુ છે. ગરીબાઈ જ ગુનાઓની જનેતા મનાય છે, પરંતુ શ્રીમંતાઈ પણ સરખી જ જનેતા છે, એટલે ગુનાઓનું પ્રમાણ, ચોરી, લૂંટ, ખૂન, બળાકાર, ભૌતિક સમૃદ્ધિ વધવા સાથે વધતાં રહ્યાં છે !

માનવી આધ્યાત્મિક જીવનની અવગણના કરીને કેવળ ભૌતિક સુખની કામના કરે છે ત્યારે એ સફળ થાય તો લોભની અને નિષ્ફળ જાય તો ક્રોધની શિક્ષા થાય છે. કામનામાં સફળ થતાં આજે આ મેળવ્યું તો આવતી કાલે પેલું, એમ તેનો લોભ બળતામાં ઘી હોમાય તેમ પ્રદીપ્ત થતો જાય છે. એ આધ્યાત્મિક જીવનની પરવા ન કરે કે ઈશ્વરના ન્યાયને હસી કાઢે, તેથી એ કાંઈ મિથ્યા થતાં નથી. અંધ પ્રકાશનો ઈન્કાર કરે તેથી પ્રકાશનું અસ્તિત્વ લોપ થતું નથી. કામનાઓની શિક્ષા લોભ અને ક્રોધ છે. લોભ વધતો જાય તેમ અસંતોષ વધતો રહે છે. લોભની આ દોડથી એને માનસિક તાણ પડે છે, મીઠી પેશાબ કે હૃદય રોગનો હુમલો થાય છે. આ દર્દો નવા યુગમાં માનસિક તાણને દીધે પેદા થયેલાં છે અને કૃષિ જીવનમાં એ તાણ નથી. ત્યાં એ દર્દો પ્રમાણમાં જવલે જોવા મળે છે. જ્યાં લોભ પેદા થાય તેટલા પ્રમાણમાં કામના ન સંતોષાય ત્યાં એનાંથી ઊલટી ક્રોધની શિક્ષા

થાય છે. એને પોતાને ખબર હોતી નથી કે એમની કામના જરૂરી છે કે નહિ ? સુખદાયક છે કે નહિ ? ગરીબ માણસ માને છે કે એને રહેવાને નાનું સરખું ઘર, સારી રીતે નિર્વાહ ચાલે તેટલી આવક હોય તો એ સુખી થશે. પરંતુ એ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે એને નાના ઘરથી સંતોષ થતો નથી. એનું કારણ એ નહીં કે મોટાની એને જરૂર છે, પરંતુ બીજાઓ એથી મોટા અને વૈભવી આવાસમાં રહે છે એટલે એના જેવું રહેઠાણ ન મળે ત્યાં સુધી સુખ દૂર લાગે છે. એ પગે ચાલતો કામે જતો હતો ત્યારે એને સાઈકલની જરૂર લાગી. સાઈકલ આવી ત્યારે સ્કુટરની જરૂર દેખાઈ. એ પ્રાપ્ત થયું ત્યારે કાર વિના સુખ દૂર જતું રહ્યું. કાર આવ્યા પછી એને નવી ઝંખના નહિ રહે તેમ માન્યું હતું, પરંતુ એ આવી ત્યારે ખબર પડી કે બીજાના જેવી મોટી સગવડવાળી કારનું હુખ સાલવા માંડ્યું. એ બધાને એ જીવનની જરૂરિયાત માને છે અને એને પ્રાપ્ત કરવાથી જીવન ધોરણ ઊંચું જાય છે તેમ એને લાણીવામાં આવ્યું છે. એ માટે એને વધુને વધુ ધન જોઈએ છે અને એ ધન મળવાને કારણે એની જરૂરિયાતો વધતી જ જાય છે.

ગામડા ગામમાં સ્ત્રીને જાતે દળવાનું, ખાંડવાનું, ફૂવેથી પાણી ભરવાનું હોય છે એટલે એને હલાર, ઘંટી અને પાણીના નળ આવતાં સુખ લાગે છે. પરંતુ શહેરમાં એ સુખ ગૃહિણીને પહેલેથી પ્રાપ્ત થયેલું છે એટલે ઘર સાફસૂફ કરનાર, કપડાં-વાસણ ધોનાર નોકરની જરૂરિયાત લાગે છે. એ હોય તો એ બહારની વ્યવસ્થા કરી શકે અને એનું જીવન ચાર દીવાલની બહાર નીકળે, પરંતુ નોકરની જરૂરિયાત સંતોષાતાં એને બાળકો સાચવનાર આયાનો અને તે પ્રાપ્ત થતાં રસોયાની જરૂર લાગે છે.

જે ઘરમાં રસોયા છે તે ઘરમાં નજર કરવામાં આવશે તો મોટા ભાગમાં રસોયાની જરૂરિયાત એ માટે ઊભી થઈ છે કે ધનની છત થઈ છે. ઘરમાં એટલું બધું કામ વધી ગયું હોતું નથી કે રસોયાની જરૂરિયાત હોય. આમ જરૂરિયાતો વધારતા જવાથી તે વધતી જ જાય છે અને તે માટે ધન પાછળ રેસમાં ઊતરવું પડે છે. આ રેસ એવી નથી કે બધાનો ઘોડો વીનમાં આવે. જેનો ઘોડો પાછળ રહી જાય છે તેને ક્રોધ, હતાશા, ઇર્ષ્યા, વેર વગેરે લાગણીઓ જન્મ્યા વિના રહેતી નથી. આ માનસિક તાણને લીધે મગજનાં દરેક વધતાં રહે છે.

ભારતમાં વાહનો ઝડપથી હાંકવાથી અકસ્માતો થાય છે, ત્યારે અમેરિકામાં એથી ઊલટું છે—વાહનો ધીમે હાંકવાથી અકસ્માતો થાય છે! ત્યાં વાહનો એટલાં બધાં છે કે એક રસ્તા ઉપર જવા આવવાની ત્રણ ત્રણ લાઇનો હોય છે. દરેક લાઇનમાં ગતિનો તફાવત હોય છે, સૌથી ઝડપથી હાંકનારની એક હાર, મધ્યમની બીજી અને તેથી ઓછી ત્રીજી એ ગતિ પ્રમાણે લાઇનની બદલી કરી નાખવાની હોય છે. આથી ઝડપથી ગતિ ધીમી કરવા જાય કે પાછળથી સ્પીડે આવતા વાહનનો અકસ્માત થતો હોય

છે. મતલબ કે અમેરિકામાં વાહનની માફક જીવનની ગતિ ધીમી ચાલતી નથી આથી. ભારતમાં ગરીબાઈનાં દુઃખોના ભોગ લોકોને થતા જોવા મળે છે, તો અમેરિકામાં શ્રીમંતાઈના દુઃખોનો ભોગ થાય છે. પ્રભુ ધન શિક્ષા કરીને જૂંટવી લેતો નથી, પરંતુ કર્મના ફળ રૂપે લોભ અને ક્રોધ નિરાશાના ફળની શિક્ષા મળતી હોય છે.

ગરીબ માણસને ધનમાં જ સુખ દેખાય છે એટલે એને લોભ અને ક્રોધની શિક્ષા ધનને લાભ મળતો હોય તો કંઈ વિસાતમાં લાગતી નથી એ શિક્ષા વેઠી લઈને પણ શ્રીમંતાઈનું ફળ ચાખવા મળતું હોય તો એમાં એ નફાનો ધંધો માને છે. પરંતુ ગીતા—હિંદુ ધર્મ એને સૌથી મોટામાં મોટી શિક્ષા માને છે. કામ, ક્રોધ અને લોભ એ ત્રણ નરકના દ્વાર છે. ગરીબાઈનાં દુઃખ માણસ ધર્મ માર્ગે પુરુષાર્થ કરે તો સહેલાઈથી ફેડી શકે છે, પરંતુ શ્રીમંતાઈ માટે ધર્મ વિહીન માર્ગ લીધા પછી એનાં જે દુઃખ પેદા થાય છે, તે ફેડવા એટલાં સહેલા નથી. અજ્ઞાનને લીધે માણસને તે સમજાતું નથી. જે કામનાઓ પાછળ ધર્મ વિમુખ થઈને પડેલો હોય તે સાચા અર્થમાં અજ્ઞાની છે.

પાઠશાળાઓ, ધાર્મિક શિક્ષકો અને યુવાન પ્રજાનું

અત્યંત લોકપ્રિય માસિક

જૈન શિક્ષણ સાહિત્ય પત્રિકા

સુંદર બોધદાયક કથાઓ તેમજ પાઠશાળા અંગે પ્રેરક અને માર્ગદર્શક લેખો દરેક અંકમાં આપવામાં આવે છે.

છેલ્લા ૧૯ વર્ષથી જૈન સમાજની અનુપમ સેવા કરતું માસિક

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૫-૦૦

વિગત માટે લખો :—

જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ

૯. શાંતિનાથજી જૈન હોટેલસર, પાયધુની, સુબઈ નં. ૪૦૦૦૦૩

અવિસ્મરણીય

એક ભાઈ-બહેનનો ઝઘડો

લેખક : શ્રી દિલીપકુમાર શેઠ

મારા જીવનની આ એક અવિસ્મરણીય ઘટના ઘણાં વર્ષો પૂર્વે બની હતી પણ સ્મરણપટ પર તે ચિરકાળ માટે અંકિત થઈ ગયેલી છે. એમાં ત્રણ જ પાત્રો હતાં-મારા મહાન પિતા અને અમે બે તેમનાં પ્રિય બાળકો. હું ત્યારે આઠ વર્ષનો કિશોર હતો અને પોતાના લાવણ્ય અને મીઠા સ્વભાવથી સર્વને પ્રિય એવી મારી બહેન છ વર્ષની હતી.

મારા પિતા દિગ્વેન્દ્રલાલ શેઠ એક તેજસ્વી કવિ, કટાક્ષ લેખક, ગીતકાર અને નાટ્યકાર હતા. સાહિત્યકારો, સંગીતકારો અને નાના મોટા અસંખ્ય પ્રશંસકો એમની ચાહના મેળવવા હંમેશા આતુર રહેતા. તેઓ બધા દરરોજ એમની બેઠકમાં ભેગા થતા અને પિતાને કાઠ્યો અને ગીતો સંભળાવતા. તે એક ચિત્તે સાંભળતા અને ઘણીવાર તે સાંભળીને આંસુ વહાવતા. માર્દવ, સંસ્કારિતા અને આતિથ્ય માટે સુકીર્તિ મેળવનાર અમારી માતા ૨૭ વર્ષની વયે અકાળ અવસાન પામી હતી. અમે બે બાળકો ત્યારે નાનાં હતાં અને અમે શું શુભાવૃત્તિ છે તેનું અમને ભાન પણ નહોતું. પણ પિતા તેને ખૂબજ ચાહતા હતા અને બાર વર્ષ બાદ પોતે મૃત્યુ પામ્યા ત્યાં સુધી તેનો શોક કરતા રહ્યા હતા. પિતા પાછલી ત્રીશીમાં જ હતા છતાં પુનઃ લગ્ન કરવા મિત્રો જ્યારે જ્યારે તેમને દબાણ કરતા ત્યારે તેઓ કહેતા કે માણસ ઘણીવાર પરણી શકે, પણ એકથી વધુ વાર ચાહી શકે નહિ. સાથે કટાક્ષમાં તેઓ ઉમેરતાં ‘મારા માટે તો કાર્ય નિર્માઈ ચૂક્યું છે. નાના બે બાળકો પ્રત્યે પાડોશીઓ અશ્રુ સારવા લાગી જઈને જે દયા બતાવે છે તેમાંથી મારે તેમને

બચાવવાનાં છે અને મારાં સાહિત્યિક છોડવાં-એને ભિન્ન વિવેચકોના વાવાઝોડાં સામે રક્ષવાના છે.’

પિતાએ એ વચન પાળ્યું. તેમના કરતાં વધુ ખંતીલા અને માયાળુ પિતા તેમજ વધુ સભાન અને પરિશ્રમશીલ કલાકાર કદી થવાના નથી. માત્ર બે વસ્તુઓ માટે જ તેઓ જીવતા, જેનો વારંવાર ઉલ્લેખ કરતા તેઓ થાકતા જ નહિ. એક તેમની કલા, જેની તેઓ પૂજા કરતા અને બીજા અમે બે બાળકો, જેમને તેઓ પોતાથી કદી દૂર રાખતા નહિ. સમયના વહેવા સાથે તેમનામાં કોઈ ફેરફાર થયો હોય તો તે એટલો જ કે પોતાની પ્રેમાળ પાંખો હેઠળ તેમણે અમને વધુને વધુ ખેંચ્યા અને માતાની ખોટ અમને ક્યારેય લાગી નહિ.

આ લેખના પ્રયોજનરૂપ ઘટના કેમ બની તે જોઈએ : અમે ત્યારે કલકત્તામાં હતાં, જ્યાં મારા પિતા થોડાં વર્ષના ગાળામાં જ પોતાનાં શ્રેષ્ઠ નાટકો અને ગીતો લખીને કીર્તિને શિખરે પહોંચવાના હતા. એક દિવસ અમે ત્રણેય પાટલા પર બેસીને સવારનું ભોજન કરી રહ્યાં હતાં. પિતાનો પાટલો ભીંતની લગોલગ મારી સામે જ હતો. મારી મધુર બહેની માયા તેમની ડાબી તરફ બેઠી હતી. રસોયો ચાંદીની ત્રણ મોટી થાળીમાં ભોજન પીરસી ગયો હતો અને વારે વારે આવીને ગરમા ગરમ વાનીઓ આપી જતો હતો. આથી ક્યારેક અમારે થોડી રાહ પણ બેવી પડતી. પણ પિતાને ભાગ્યે જ તેનું ધ્યાન હતું. વાસ્તવમાં ઘણીવાર તેઓ એટલા બધા વિચારમગ્ન રહેતા કે પોતે શું

ખાઈ રહ્યા છે તેનું પણુ તેમને લક્ષ રહેતું નહિ, જે દશ્ય મારા કાકા કાકીઓને ખૂબ જ રમૂજ પમાડતું.

તે ચિરસ્મરણીય પ્રભાતે અમારી એક કાકીએ માયાને એક સુંદર પાટલો ભેટ આપ્યો હતો. ઉજ્જવળ લાલ રંગના એ પાટલા પર વિવિધ ભાતની અદ્વના આલેખવામાં આવી હતી. આ પાટલા ઉપર, ઉમળકાથી ચમકતા ગાલો સાથે સિંહાસન પર નાની રાણી શી માયા બેઠી હતી. દર બળે બિનિટે તે બોલ્યા કરતી હતી; “જુઓ દાદા! નવો સરસ પાટલો કેવો ચળકે છે, બાણે દર્પણ! નહિ બાપુ?”

માયા સામે મને જરાય દ્વેષ નહોતો. તે આનંદના ઉદ્ગારો સાથે ઉમળકામાં જ્યારે જ્યારે તાળી પાડતી ત્યારે બાપુ સસ્મિત ડોકું હલાવી તેને પ્રેત્સાહન આપતા હતા. હું તેમને ખૂબ ચાહતો હતો. એટલે માયા તરફ તેઓ જેમ જેમ વધુ હસવા લાગ્યા તેમ તેમ માયાના સુંદર પાટલાની સામે મારા જુના અને ઝાંખા પાટલાનું મારું દુઃખ વધવા લાગ્યું. મારા ગૌરવને ઉપહાસતા પડકાર સમા તેના મુક્ત હાસ્યમાં વહેતા આનંદ પ્રત્યે સ્મિત કરવાનો મેં નિષ્ફળ પ્રયાસ કર્યો. પિતા સન્મુખ હતા એટલે માયા સામે આંગળી પણ ઊંચી કરી શકાય તેમ નહોતું.

પછી મેં બ્રકુટિ ચડાવવા માંડી અને ઇશારતોથી તેના પાટલાની મારા પાટલા સાથે બદલી કરવા સૂચવ્યું. પહેલાં તો તે કંઈ સમજી નહિ અને મારી સામે તાકી રહી. પછી ઝગકારાની જેમ તેણે મારો અર્થ પકડી લીધો. તેના ચહેરા તંગ બન્યો અને આંખોમાં રોષ આણી તેણે ભરથી માથું ધૂણાવ્યું. હું ધૂણા અને ભયથી કાંપી બિઠ્યો. મારો અનાદર થઈ રહ્યો હતો. મારું વડપણ નીચું જમ્મ રહ્યું હતું. લાંબા સમયની મારી સત્તા મારી આંખો સામે જ લય પામી રહી હતી અને છતાંય હું કશું જ કરી શકતો નહોતાં! અસહ્ય!!

મારો ગુસ્સો ઝડપથી વધી રહ્યો હતો. હું ઉગ્રપણે વિચારી રહ્યો હતો પણ કશું જ નહિ સૂઝતાં મેં તેને દબાવવાનો સલામત માર્ગ અપનાવ્યો. પિતાનું ધ્યાન ન હોય ત્યારે આંખો વડે હું તેને ડરાવવા લાગ્યો પણ તે નમતું આપવા તૈયાર નહોતી અને વારંવાર માથું ધૂણાવતી હતી. છેવટે મારા ગુસ્સાએ માઝા મૂકી. આજ સુધી તે સ્વેચ્છાએ મારી સેવા કરતી આવેલી તે હું અત્યારે વિસરી ગયો. સ્વભાવથી તે વફાદાર હતી અને હું તેના મોનીટર અને આગેવાન જેવો હોઈને મારા માટે સર્વ પ્રકારના દોડા કરતી. તેમાં તેને આનંદ આવતો. પણ આજે બાણે તે પરીકુમારી બની હતી અને પિતાએ સ્વહસ્તે તેને તિલક ક્યું હતું એટલે જે વિશે પોતાનો અધિકાર હતો તેમાં તે નમતું શાની આપે? હું ડોળા કાઢું કે સામે પડકારમાં તે પોતાનું નાનું મસ્તક ઉછાળતી. વાળના સોનેરી ગુંચળામાં મઢાયેલું એ લાચાર ચોં સુંદર લાગતું હતું, પણ મારો મિબજ ઉગ્ર હતો અને એ સૌ દર્શની મને પડી નહોતી. હું બેકાશ બનતો ગયો અને સાનભાન ગુમાવી બેઠો.

રસોયો આવે છે કે નહિ તે જોવા પિતાએ જમણી તરફ મસ્તક ફેરવ્યું અને મને તક મળી ગઈ. માયાને મેં અચાનક ધક્કો લગાવી દીધો. એકાએક આવેલા ધસારાને તે ટાળી શકી નહિ અને ભારે અવાજ અને તીણી ચીસ સાથે તે જમીન પર ઉથલી પડી.

પિતા ચોંકી ઉઠ્યા. તત્ક્ષણ તેમનો સુંદર ચહેરો ગુસ્સાથી ઉગ્ર અને લાલ બની ગયો. તેમની કોથભરી આંખો મારા પર મંડાઈ રહી. ‘આ શું ક્યું વાંદરા?’ તેઓ ગર્જી ઉઠ્યા. નાની નિર્દોષ બહેનને ઇજા કરવાની તારી આ હિંમત?’ આજ સુધી મને કદી ઠપકો મળ્યો નહોતો. મારી શરમનો કેઈ પાર નહોતો, પણ તેથી થે વધુ તો હું ભયભીત બની ગયો અને

એક પરથી ફરી દૂર ખૂણામાં જઈ નત મસ્તકે દબાયેલો હું ઊભો રહ્યો. મારા તરફ જરાયે ધ્યાન આપ્યા વિના પિતાએ નીચે પડી ગયેલી મારી બહેનને ઊંચકી લીધી અને કામળતાથી પોતાના ખોળામાં બેસાડી, આંખમાં આંસુ છતાં માયા તેમની તરફ હસી રહી ત્યાં સુધી તેમણે તેના શિરે હેતભર્યો હાથ ફેરવ્યા કર્યો પણ બીજી ક્ષણે જ તેના કલંકી અને હુમલાખોર ભાઈ પર નજર પડતાં જ તેનું હાસ્ય ઊડી ગયું. તે તુરત ઊભી થઈ અને દોડીને સીધી મારી પાસે આવી.

‘દાદા! ચાલો, મારો પાટલો તમે લો. એ હું તમને આપું છું.’ તે સખેદ બોલી પણ મેં તેને હડસેલી લીધી. ‘ચાલી જા!’ હું રોષથી બોલ્યો.

‘ઓ દાદા! એમ ન કરો.’ આંસુથી ચમકતી આંખોએ તે મને વિનવી રહી. ‘દુઃખી ન થાવ, દાદા! ચાલો. મારા પાટલા પર બેસો અને ખુશ થાવ. હું એ ફરી નહિ માગું. તમને વચન આપું છું. એ તમારો છે-હંમેશ માટે.’

હું દ્રવી ગયો હતો પણ મારો ભારે માન ભંગ ગળી જઈ શકું તેમ નહોતો. આમ અનિશ્ચિત દશામાં હું ઊભો હતો ત્યાં પિતાજી પાટલા પરથી ઊઠ્યા. તેમની આંખો આંધ્ર બની હતી. એક પણ શબ્દ બોલ્યા વિના તેઓ સીધા માયા પાસે આવીને બેસી ગયા અને તેને બાથમાં લઈ લીધી. માયાએ તુરત જ એના નાનકડા હાથો એમની ડોક ફરતા વીંટી લીધા અને ‘બાપુ....બાપુ....’ કરતી રડવા લાગી.

બીજી જ ક્ષણે પિતાજી (અમારા મહાન, મોટા પિતા!) પણ તેના નાના બહા પર માથું મૂકી નાના બાળકની જેમ રહી પડ્યા, અને નાની બાળા તેમને આશ્વાસન આપવા લાગી. બંનેના પાંઠ બદલાઈ ગયા!

‘ઓ બાપુ!....બાપુ!’ તે બોલવા લાગી ‘બાપુ રડો નહિ...મને જરાય વાગ્યું નથી....

પણ એને ફરી વઢથો નહિ...બાપુ! હું એ નહિ સહી શકું, બાપુ!’

હું બેબાકળો થઈ ગયો હતો. પછી મુંઝાયે અને ઉમટતા આંસુઓને ગળવા મથતો દોડી ગયો. હું ચમકી ગયો હતો! માયા જેવી નાની બાળકીના હાથોમાં પિતા રડે! મારા માટે દુનિયા ઊંધી ચત્તી થઈ ગઈ. શું વિચારવું મને કંઈ સમજાયું જ નહિ.

તે રાત્રે, હંમેશની જેમ ભેગા મળેલા થોડા મિત્રો સમક્ષ પિતાએ ઘેરા અવાજે એક લાંબા વર્ણન કાઢ્યું પઠન કર્યું. તેનું શિર્ષક હતું : ‘એક ભાઈ-બહેનનો ઝઘડો’. કાલ્ય વાચન પૂરું થયું ત્યારે માયાએ મારા કાનમાં કહ્યું : ‘દાદા! જુઓ, ત્યાં દૂર ફૂલદાની પાસે.... ધોળી લાંબી દાંડીવાળો માણસ.... એ પણ આંખો લૂછી રહ્યો છે.... જુઓ!’

થોડાં વર્ષ પછી ‘આલેખ્ય’ (ચિત્રો) નામના તેમના સંગ્રહમાં આ કાલ્ય પ્રસિદ્ધ થયું. બંગાળી સાહિત્યનું એ ‘કલાસિક’ કાલ્ય ગણાય છે. એમાંની થોડી પંક્તિઓ અહીં ઉતારું છું. પ્રસંગ ઘટના વર્ણવીને કવિ છેલ્લે ભાવમયતાથી કહે છે :—
કેવું રમણીય ચિત્ર! ઓ નાની મધુરી બાળા!
નિર્વાજ નિઃસ્વાર્થના કાણે તને પાંઠ પઢાવ્યા?
માનવીની સહૃદયતા કેવી પ્રગટાવે

આ દૈવી નિઃસ્વાર્થ ભાવના!
એ ભેઈને, ઓ ઉપહાસવાદી
સર્વ શુભને તુચ્છકારનારા તને હું અવગણું છું....
અનિદ્રપણે તમે વળી કરશો દલીલ,
‘આ જગત છે મેદાન સેતાનને ખેલવાનું’.
કિન્તુ હવે એ ન સાચું,

આજે નહાળ્યું મેં કંઈક જૂઠું.
વિમળ અને અમર્ત્ય જ્યાં,
પ્રગટે છે કરુણા ગુલાબ;
તે આ પૃથિવીતણું જીવન,
શાને ગણું અદૈવી-દુદૈવી?

અનેકાંતવાદ અને અહિંસા

અમૃતલાલ તારાચંદ દોશી

ભગવાન મહાવીર એક પરમ અહિંસક તીર્થંકર હતા. મન, વચન અને શરીર આ ત્રિવિધ અહિંસાની પરિપૂર્ણ સાધના ખાસ કરીને માનસિક અહિંસાની પ્રાતિષ્ઠા વસ્તુ સ્વરૂપના યથાર્થ દર્શન વિના થવી અશક્ય હતી. અમે ભલે શરીરથી ખીખી જીવોની હિંસા ન કરીએ પરંતુ જો વચન-વ્યવહાર અને મનોગત વિચારો વિષમ અને વિસંવાદી હોય તો શારીરિક અહિંસાનું પાલન પણ અતિ કઠણ છે. પોતાના મનના વિચારોને અર્થાત્ પોતાના મતને પુષ્ટ કરવા માટે માણસ હંમેશા ઉગ્ર શબ્દોનો પ્રયોગ કરતો આવ્યો છે અને પરિણામે અથડામણ થવાના પ્રસંગો ઉભા થતા આવ્યા છે. ભારતીય શાસ્ત્રાર્થોના ઇતિહાસ આવા પ્રકારના અનેક હિંસક કાંડોથી રક્તમય અનેલા પાનાઓથી ભરેલો છે.

તેથી એ અત્યંત આવશ્યક હતું કે— અહિંસાની સર્વાંગીણ પ્રતિષ્ઠા માટે વિશ્વના પદાર્થોનું યથાર્થ જ્ઞાન હોય અને સાથે જ વિચાર શુદ્ધિ મૂલક વચન શુદ્ધિની જીવન-વ્યવહારમાં પ્રતિષ્ઠા થાય. એક જ વસ્તુના વિષયમાં પરસ્પર જે વિરોધી મતભેદો ચાલતા રહે, પોતાના પક્ષના સમર્થન માટે ઉચિત-અનુચિત શાસ્ત્રાર્થો થતા રહે, પક્ષ અને પ્રતિપક્ષોના સંગઠન થતા રહે અને શાસ્ત્રાર્થોમાં હારનારાઓને તેલની ધગધગતી કંઠાઈઓમાં જીવતા ભૂંજી નાખવાની શરતો કરવામાં આવતી

હોય અને છતાં અહિંસક બની રહેવાનો ઢોંગ કરવો એ નરી વિડબના જ હતી.

તેથી પરમ શકુણિક ભગવાન મહાવીરે જોયું કે આજે આખું વાતાવરણ અને રાજકરણ ધર્મ અને મતવાદીઓના હાથમાં રમી રહ્યું છે. જ્યાં સુધી આ મતવાદીઓને વસ્તુ સ્થિતિના આધારે યથાર્થ દર્શનપૂર્વક સમન્વય નહીં થાય ત્યાં સુધી હિંસા અને સંઘર્ષની જડ નષ્ટ નહીં થાય. તેમણે ઉગ્ર તપના બળે આત્મા ઉપર લાગેલા કર્મોના પડોળોને હૂર કરી વિશ્વતત્ત્વોનો સાક્ષાત્કાર કર્યો અને બતાવ્યું કે સંસારના પ્રત્યેક જડ અને ચેતનતત્ત્વ અનંત ધર્મોના ભંડાર છે. તેના વિરાટ સ્વરૂપને સામાન્ય માણસ પૂર્ણ રૂપથી જાણી શકે નહીં. તેનું ક્ષુદ્ર જ્ઞાન વસ્તુના એક એક અંશને જાણીને પોતાનામાં પૂર્ણતાનું મિથ્યાભિમાન કરીને બેઠું છે. વિવાદ વસ્તુમાં નથી. વિવાદ તો વસ્તુને સમજવા-વાળાની દૃષ્ટિમાં છે. જો મિથ્યાભિમાનનો નાશ વસ્તુને સમજવાની દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત થાય તો જ તેઓને વસ્તુઓના વિરાટ અનંત ધર્માત્મક કે અનેકાંતાત્મક સ્વરૂપની જાંખી થાય.

ભગવાન મહાવીરે આ મતવાદીઓને સંબોધીને કહ્યું કે, જુઓ પ્રત્યેક વસ્તુ અનંત ગુણ પર્યાય અને ધર્મોના અખંડ પિંડ છે. તે પોતાની અનાદિ અનંત સંતાન પરંપરાની દૃષ્ટિથી નિત્ય છે. ક્યારેય પણ એવો સમય નથી આવવાનો

કે જ્યારે વિશ્વના રંગમંચ પરથી એક કણનો પણ સમૂહ વિનાશ થઈ જાય. અથવા તેની સંતાન પરંપરા ઉખડી જાય. સાથે જ તેના પર્યાયો પ્રતિક્ષણ બદલી રહ્યા છે. તેના ગુણ ધર્મોમાં પણ સમાન અથવા વિરૂપ પરિવર્તન થઈ રહ્યું છે. તેથી તે અનિત્ય પણ છે. આવી જ રીતે અનંત ગુણ, શક્તિ, પર્યાય અને ધર્મ પ્રત્યેક વસ્તુની પોતાની સંપત્તિ છે. અમારું સ્વરૂપ જ્ઞાનલવ એમાંથી એક એક અંશને ગ્રહણ કરીને હ્રદ્ર મતવાદનું સર્જન કરી રહ્યું છે. આત્માને નિત્ય માનનારો પક્ષ પોતાની બધી શક્તિ અનિત્યવાદીઓને પરાસ્ત કરવામાં લગાવી રહ્યો છે તો અનિત્યવાદીઓનું ગુટ નિત્યવાદીઓને ઉખેડી નાખવા પોતાનું બધું બળ વાપરી રહ્યો છે. આ જોઈ ભગવાન મહાવીરને મતવાદીઓની બુદ્ધિ અને પ્રવૃત્તિ પર અત્યંત દયા આવતી હતી.

તેઓ બુદ્ધની માફક આત્માનું નિત્યત્વ અને અનિત્યત્વ, પરલોક અને નિર્વાણ વગરેને અવ્યાકૃત (વર્ણન ન કરી શકાય તેવા) કહીને ઔદ્ધિક નિરાશાની સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરવા નહોતા માગતા.

તેઓએ ઉદ્ઘોષણ કરીને કહ્યું કે-વસ્તુને તમે જે દૃષ્ટિકોણથી જોઈ રહ્યા છો તે વસ્તુ તેટલી જ નથી. બીજા પણ અનંત ધર્મો તેમાં રહેલા છે, કારણ કે તેનું વિરાટ સ્વરૂપ અનંત ધર્માત્મક છે. તમને જે દૃષ્ટિકોણ તેમાં જણાતો નથી તે માટે સાચા હૃદયથી ઇમાનદારીપૂર્વક ઊંડો વિચાર કરશો તો તેનો વિષયભૂત ધર્મ પણ તેમાં વિદ્યમાન છે તેમ તમને જણાયા વિના નહીં રહે. મનમાંથી પક્ષપાતની દુરભિસંધિ કાઢી નાખો અને બીજાના દૃષ્ટિકોણના વિષયને પણ સહિષ્ણુતાપૂર્વક શોધો તો તે ધર્મ પણ ત્યાં જ ઝળકી રહ્યો તમને લાગશે.

હા, વસ્તુની સીમા અને મર્યાદાનું ઉદ્ઘનન થવું જોઈએ. તમે ઇચ્છો કે જડમાં ચેતનત્વ ગોતવામાં આવે કે ચેતનમાં જડત્વ, તો તે નહીં મળી શકે. કારણ કે દરેક પદાર્થોના પોત પોતાના નિજ ધર્મો સુનિશ્ચિત છે. ચેતનના ગુણ ધર્મો અચેતનમાં નહીં મળે અને અચેતનના ગુણ ધર્મો ચેતનમાં નહીં મળે. હા, કેટલાક એવા સાદૃશ્ય મૂલક વસ્તુત્વ આદિ સામાન્ય ધર્મો છે જે ચેતન અને અચેતન બન્નેમાં મળશે. પરંતુ બધાની સત્તા બુદ્ધિ બુદ્ધિ છે.

આ રીતે જ્યારે વસ્તુ સ્થિતિ જ અનેકાન્ત-મયી કે અનંત ધર્માત્મિકા છે, ત્યારે મનુષ્ય સ્વાભાવિક જ એ વિચારવા લાગે છે કે-બીજો વાદી જે કહી રહ્યો છે, તેની સહાનુભૂતિપૂર્વક સમીક્ષા થવી જોઈએ, અને તેનું વસ્તુ સ્થિતિ મૂલક સમીકરણ થવું જોઈએ. આમ પોતાની સ્વરૂપતા અને વસ્તુના અનંત ધર્મપણાના જ્ઞાનથી નિરર્થક કલ્પનાઓનો ભ્રમ ભાંગી જશે અને અહંકારનો નાશ થવાથી માનસ સમતાની સૃષ્ટિ સર્જાશે, જે અહિંસાની સંજ્ઞાની લતા છે. માનસ સમતા માટે અનેકાન્ત દર્શન જ એક માત્ર સ્થિર આધાર બની શકે છે. આ પ્રમાણે જ્યારે અનેકાન્ત દર્શનથી વિચાર શુદ્ધિ થઈ જાય છે, ત્યારે સ્વભાવતઃ વાણીમાં નમ્રતા અને પરસમન્વયની વૃત્તિ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે. તેથી જૈનાચાર્યોએ વસ્તુની અનંત ધર્માત્મકતાને પ્રગટ કરવા માટે ‘સ્યાત્’ શબ્દના પ્રયોગની જરૂર પડતી છે. શબ્દોમાં એ સામર્થ્ય નથી કે તે વસ્તુના પૂર્ણસ્વરૂપને એકી સાથે કહી શકે. તે એક સમયમાં એક જ ધર્મ બતાવી શકે છે. તેથી તે જ બખતે વસ્તુમાં રહેલા શેષ ધર્મોના સૂચન કરવા માટે ‘સ્યાત્’ શબ્દનો પ્રયોગ કરવામાં આવે છે. ‘સ્યાત્’નો અર્થ છે સુનિશ્ચિત દૃષ્ટિકોણ અથવા અમુક નિર્ણીત અપેક્ષાએ ‘સ્યાત્’નો અર્થ શાયદ, સંભવ કે કદાચિત્ છે જ નહીં.

સંક્ષેપતઃ—જ્યાં અનેકાન્તદર્શન મનમાં માધ્યસ્થભાવ વીતરાગતા અને નિષ્પક્ષતાને પેદા કરે છે ત્યાં સ્યાદ્વાદ વાણીમાં નિર્દોષતા-ખોલવામાં સંયમ લાવવાનો અવકાશ આપે છે.

આ પ્રમાણે અહિંસાની પરિપૂર્ણતા અને સ્થાયિત્વની પ્રેરણાએ માનસશુદ્ધિને માટે ‘અનેકાન્ત દર્શન’ અને વચનશુદ્ધિને માટે ‘સ્યાદ્વાદ’ જેવી નિધિઓને ભારતીય દર્શનના કોશાગારમાં અર્પણ કરી છે.

જૈન તીર્થંકરોએ આ પ્રમાણે સર્વાંગીણ અહિંસાની સાધનાનું વૈયક્તિક અને સામાજિક ખંને પ્રકારના પ્રત્યક્ષાનુભૂત માર્ગ બતાવ્યો. તેઓએ પદાર્થના સ્વરૂપનું યથાર્થ નિરીક્ષણ તો કર્યું જ, સાથે જ પદાર્થોને જોવાનો, તેનું જ્ઞાન કરવાનો અને તેના સ્વરૂપને વચનથી કહેવાનો માર્ગ પણ બતાવ્યો. આ અહિંસક દૃષ્ટિથી જો ભારતીય દર્શનકારોએ વસ્તુનું નિરીક્ષણ કર્યું હોત તો ભારતીય જલ્પકથાનો ઇતિહાસ આટલો રક્તરંજિત ન બનત અને ધર્મ તથા દર્શનના નામે માનવતાનું નિરસન પણ ન થાત. પરંતુ અહંકાર અને શાસનની ભાવના માનવને દાનવ બનાવી દે છે અને તેના ઉપર મત અને ધર્મનું ‘અહં’ તો અતિ દુર્નિવાર બને છે. યુગયુગમાં આવા જ દાનવોને માનવ બનાવવા માટે સંતો આજ સમન્વયદૃષ્ટિનો આ જ સમતી-ભાવનું અને આ જ સર્વાંગીણ અહિંસાનો ઉપદેશ આપે છે. આજ જૈન દર્શનની વિશેષતા છે.

આ અનેકાન્ત દર્શન વાસ્તવમાં વિચારવિકાસની ચરમ રેખા છે. ચરમ રેખાથી માંડે કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે બે વિરુદ્ધ વાતોમાં શુદ્ધ તર્કજન્ય કદપનાઓનો વિસ્તાર ત્યાં સુધી બરાબર ચાલતો જ રહેશે જ્યાં સુધી તેનું કોઈ વસ્તુસ્પર્શી સમાધાન નહીં મળે. અનેકાન્ત દૃષ્ટિ વસ્તુના તે જ સ્વરૂપનું દર્શન કરાવે છે,

જ્યાં વિચારો સમાપ્ત થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી વસ્તુસ્થિતિ સ્પષ્ટ નથી થતી ત્યાં સુધી વિવાદો ચાલ્યા જ કરે છે. અગ્નિ ઠંડી છે કે ગરમ ? આ વિવાદની સમાપ્તિ અગ્નિને હાથથી સ્પર્શ કરવાથી જેમ થઈ જાય છે, તેમ એક એક દૃષ્ટિકોણથી ઉત્પન્ન થતા વિવાદો અનેકાન્ત વસ્તુના દર્શનથી પોતાની મેળે સમાપ્ત થઈ જાય છે.

માનસ શુદ્ધિને માટે વિચારોની દિશામાં સમન્વયશીલતા લાવવાવાળી અનેકાન્ત દૃષ્ટિ આવી જવા છતાં પણ તદનુસારિણી ભાષા શૈલી ન બતાવવામાં આવે તો તેનો સાર્વજનિક ઉપયોગ થવો અસંભવ હતો. તેથી અનેકાન્ત દૃષ્ટિને સારી રીતે પ્રતિપાદન કરનારી ‘સ્યાદ્વાદ’ નામની ભાષા શૈલીનો આવિષ્કાર તે જ અહિંસાના વાચનિક વિકાસના રૂપમાં થયો. જ્યારે વસ્તુ અનંત ધર્માત્મક છે. તેને જાણવા વાળી દૃષ્ટિ અનેકાન્ત દૃષ્ટિ છે. ત્યારે વસ્તુના સર્વથા એક અંશને નિરૂપણ કરનારી ભાષા વસ્તુનું યથાર્થ પ્રતિપાદન કરનાર ન થઈ શકે, તેથી વિવક્ષિત ધર્મવાચી શબ્દના પ્રયોગ વખતે અને અન્ય અવિવક્ષિત સમગ્ર ધર્મના અસ્તિત્વને સૂચન કરનાર ‘સ્યાત્’ શબ્દના પ્રયોગને ન ભૂલવો જોઈએ. આ ‘સ્યાત્’ શબ્દ એક એવો પહેરેદાર છે કે જે વિવક્ષિત ધર્મવાચી શબ્દને સમસ્ત વસ્તુ પર અધિકાર કરવાથી રોકે છે. અને કહે છે કે ભાઈ! અત્યારે શબ્દ દ્વારા ખોલાયો હોવાથી જો કે તું મુગ્ધ છે, છતાં એનો અર્થ એ નથી કે આખી વસ્તુ પંર તારો જ અધિકાર છે. તારા અનંત ધર્મ ભાઈ આ વસ્તુના તે જ રીતે સમાન અધિકારી છે, જેવી રીતે તું. આમ સ્યાત્ શબ્દ અનેકાન્તનો ઘોતક છે અને બીજા અવિવક્ષિત ધર્મોનું રક્ષણ કરનાર પહેરેદાર છે. એ રીતે સ્યાદ્વાદ એક ભાષા-શૈલીનો ઉત્તમ પ્રકાર છે.

૨૨૬

શ્રી જૈન આત્માનંદ સં. ૨૦૩૧ આસો વદી

ફંડો અને જવાબદારીઓ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
બીજા અંકિત કરેલા ફંડ :		
(બસારા, સીકોંગ, રીઝર્વ ફંડ વિ.)		
શ્રી ફંડના પરિશિષ્ટ મુજબ	...	૧૯૧૭૬૮-૫૨
જવાબદારીઓ :		
અર્થ પેટે	...	૬૩૧-૫૩
અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે	...	૧૦૪૩૩-૬૦
ભાડા અને બીજી અનામત રકમો પેટે	...	૬૭૨-૦૦
અન્ય જવાબદારીઓ		૩૬૦-૦૮
		૧૨૪૨૧૭-૨૧
કુલ રૂા....		૨૦૪૧૮૫-૭૩

ઉપરનું સરવૈયું મારી/અમારી માન્યતા પ્રમાણે દ્રશ્યના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ નિષ્ક્રમ તથા દહેણાનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

દ્રશ્ટીની સહી : શાહ શુભાખચંદ લલ્લુભાઈ

૨૨૭

સભા-ભાવનગર

અમાસના રોજનું સરવૈયું

લિલકત	રૂ.	પૈસા	રૂ.	પૈસા
સ્થાવર મિલકત : ગર્ભ સાલના બાકી ...			૧૦૧૮૨૧-૮૦	
રોકાણો : સીક્યોરીટીઝ : ...		૨૦૦-૦૦	૨૦૦-૦૦	
શ્રી મહાલક્ષ્મી મીલના શેર ...				
ડેડસ્ટોક તથા ફરનીચર : ગઈ સલના બાકી ...		૪૨૩૫-૦૦	૪૨૩૫-૦૦	
સ્ટોક : પુસ્તક સ્ટોક ...			૭૬૩૪-૯૩	
એડવાન્સીઝ : ભાવનગર ઇલેક્ટ્રીક કું. ...			૧૨૦-૦૦	
નાકરોને ...		૧૩૫૮-૩૦		
પુસ્તકો તૈયાર કરવા માટે ...		૨૨૮૬-૭૬		
બીજાઓને ...		૨૫૪૪-૩૮	૬૧૬૨-૪૪	
વસુલ નહિ આવેલી આવક : ...		૨૭૦૨-૫૭		
બાકી આવક ...		૭૦-૦૦	૨૭૭૨-૫૭	
રોકડ તથા અવેજ : ...				
(અ) બેંકમાં સેવીંગ્સ ખાતે સ્ટેટ બેંક તથા દેના બેંક ...		૧૫૬૦૫-૨૮		
બેંકમાં ફીક્સડ અથવા ફોલ ડીપોઝીટ ખાતે ...				
દેના બેંક તથા યુનિયન બેંક ...		૬૦૩૫૬-૫૭		
(બ) ટ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે નામ બીખાલાલ બીમળભાઈ ...		૧૪૩૬-૯૬	૭૭૩૬૮-૭૭	
ઉપજી અર્થ ખાતું : ગઈ સલની બાકી ઉધાર ...		૭૮૪-૧૦		
ઉમેરો : ચાલુ સલની તુટના ઉપજી અર્થ ખાતા મુજબ ...		૩૦૧૬-૬૫	૩૮૦૪-૦૫	
સરવૈયા ફેરના ...			૧૬-૧૭	
કુલ રૂ.			૨૦૪૧૮૫-૭૩	

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ

તા. ૩-૭-૧૯૭૬

ભાવનગર

Sanghavi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ ઓડીટર્સ

૨૨૮

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૩૧ના આસો વદી અમાસના રોજ

આવક	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
ભાડા ખાતે :— (લેણી/મજેલી)	...	૭૪૬૮-૦૦
વ્યાજ ખાતે :— (લેણી/મજેલી)	...	
• બેન્કના ખાતા ઉપર	૪૨૫૭-૪૫	૪૨૫૭-૪૫
ખાંજી આવક :—		
પરતી વેચાણ આવક	૧૭૮-૬૭	
ગ્રાહકે ખર્ચ આવક	૫૮૫-૦૦	
વાર્ષિક મેમ્બર ફી	૨૦-૦૦	
અનામત પુસ્તક વેચાણ	૭૩૧-૩૫	
પુસ્તક વેચાણ નફો	૮૫૮-૪૫	
ગ્રાન આવક	૩૬-૭૨	
વેવીજ્ઞાન નેટ આવક	૧૦૭૨-૦૦	
અન્ય આવક	૧૮-૧૫	
		૩૫૦૩-૬૪
રીઝર્વ ફંડ ખાતેથી લાંબા		૩૨૫૫-૦૦
ખાદ જે સરવૈયામાં લઈ ગયા તે		૩૦૧૬-૯૫
કુલ રૂ....		૨૧૫૦૪-૦૪

દસ્તાવેજી સહી :- શાહ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈ

તારીખ ૩ જુલાઈ ૧૯૭૬

ભાવનગર

સભા, ભાવનગર

૨૨૯

પૂરા ચતા વર્ષનો આવક-ખર્ચનો હિસાબ

ખર્ચ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
મિલકત અંગેનો ખર્ચ :—		
મરામત અને નિભાવ	૧૧૯-૫૪	
વીમો	૪૬૯-૨૦	૫૮૮-૭૪
વહીવટી ખર્ચ		૪૪૦૨-૬૮
ક્રાળો અને ફી		૧૧૨-૭૪
માંડીવાળેલી રકમો :—		
અન્ય લેણા	૨૬ ૦ ૧	૨૬-૦૫
પરચુરાણુ ખર્ચ		૨૬૯૪-૫૧
રીઝર્વ અથવા અકિત ફંડ ખાતે લીધેલી રકમો		૨૭૦૦-૦૦
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :—		
ધાર્મિક	૧૪૫-૦૦	
બીજા ધર્માર્થ હેતુઓ	૧૦૮૭૪-૩૧	૧૦૯૭૯-૩૧
કુલ રૂા....		૨૧૫૦૪-૦૪

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ.

Sanghavi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ એડીટર્સ

આ સભામાં અત્યાર સુધીમાં થયેલાં માનવંતા પેટન સાહેબોની નામાવલી

૧ શ્રી બાબુસાહેબરાય સીતાબચંદજી બહાદુર	૩૫ શ્રી પુંજભાઈ દીપચંદ
૨ ,, હઠીસંગ ઝવેરચંદ	૩૬ ,, લક્ષ્મીચંદ દુર્લભદાસ
૩ ,, રાયબહાદુર સાહેબ વિજયસિંહજી	૩૭ ,, કેશવલાલ લલ્લુભાઈ
૪ ,, સૌભાગ્યચંદ નગીનદાસ ઝવેરચંદ	૩૮ ,, ચૌધવજી ધનજીભાઈ સોલીસીટર
૫ ,, બાલચંદ છાજેડ	૩૯ ,, મણીલાલ વનમાળીદાસ
૬ ,, જીવણલાલ ધરમચંદ	૪૦ ,, સારાભાઈ હઠીસંગ
૭ ,, બાબુસાહેબ બાહદુરસિંહજી સીંધી	૪૧ ,, રમણલાલ દલસુખભાઈ
૮ ,, ચંદુલાલ સારાભાઈ	૪૨ ,, કેશવલાલ વજેચંદ
૯ ,, રા. બા. કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ	૪૩ ,, જમનાદાસ મોનજી
૧૦ ,, માણેકચંદ જેચંદભાઈ	૪૪ ,, વીરચંદ પાનાચંદ
૧૧ ,, નાગરદાસ પુરૂષોત્તમ	૪૫ ,, હીરાલાલ અમૃતલાલ
૧૨ ,, રતીલાલ વાડીલાલ	૪૬ ,, ગીરધરલાલ દીપચંદ
૧૩ ,, માણેકલાલ ચુનીલાલ	૪૭ ,, પરમાણુચંદ નરશીદાસ
૧૪ ,, નાનાલાલ હરીચંદ	૪૮ ,, લવજીભાઈ રાયચંદ
૧૫ ,, કાંતિલાલ બકેરદાસ	૪૯ ,, પાનાચંદ લલ્લુભાઈ
૧૬ ,, રા. બ. નાનજીભાઈ લધાભાઈ	૫૦ ,, કર્તુરભાઈ લાલભાઈ
૧૭ ,, ભોગીલાલ મગનલાલ	૫૧ ,, પરશોત્તમદાસ મનસુખલાલ
૧૮ ,, રતીલાલ વર્ધમાન	૫૨ ,, મનસુખલાલ દીપચંદ
૧૯ ,, પદમશી પ્રેમજીભાઈ	૫૩ ,, છોટાલાલ મગનલાલ
૨૦ ,, રમણીકલાલ ભોગીલાલ	૫૪ ,, માણેકચંદ પોપટલાલ
૨૧ ,, મોહનલાલ તારાચંદ	૫૫ ,, નગીનદાસ કરમચંદ
૨૨ ,, જાદવજી નરશીદાસ	૫૬ ,, ડો. વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ
૨૩ ,, ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ	૫૭ ,, સકરચંદ મોતીલાલ
૨૪ ,, ચંદુલાલ ટી. શાહ	૫૮ ,, પ્રાગજીભાઈ ઝવેરચંદ
૨૫ ,, રમણીકલાલ નાનચંદ	૫૯ ,, ખીમચંદ લલ્લુભાઈ
૨૬ ,, દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ	૬૦ ,, પરશોત્તમદાસ સુરચંદ
૨૭ ,, દલીચંદ પરશોત્તમદાસ	૬૧ ,, કેશવજીભાઈ નેમચંદ
૨૮ ,, ખાંતિલાલ અમરચંદ	૬૨ ,, હાથીભાઈ ગુલાલચંદ
૨૯ ,, રા. બ. જીવતલાલ પ્રતાપશી	૬૩ ,, અમૃતલાલ કુલચંદ
૩૦ ,, અમૃતલાલ કાળીદાસ	૬૪ ,, પોપટલાલ કેવળદાસ
૩૧ ,, ખુશાલદાસ ખેંગારભાઈ	૬૫ ,, ભગુભાઈ ચુનીલાલ
૩૨ ,, કાંતિલાલ જેલંગભાઈ	૬૬ ,, વનમાળીદાસ ઝવેરચંદ
૩૩ ,, જબલચંદ કેશવલાલ	૬૭ ,, બકુભાઈ મણીલાલ
૩૪ ,, ચંદ્રકાન્ત ઉજમશી	૬૮ ,, ખીમચંદ મોતીચંદ

- ૬૯ શ્રી ચીમનલાલ ડાયાભાઈ
 ૭૦ ,, રમણલાલ જેશીંગભાઈ
 ૭૧ ,, મગનલાલ મૂળચંદ
 ૭૨ ,, નરોત્તમદાસ શામજીભાઈ
 ૭૩ ,, કેશવલાલ યુલાખીદાસ
 ૭૪ ,, મોહોલાલ મગનલાલ
 ૭૫ ,, ચીમનલાલ મગનલાલ
 ૭૬ ,, રતિલાલ ચત્રભુજ
 ૭૭ ,, પોપટલાલ ગીરધરલાલ
 ૭૮ ,, કાંતિલાલ હીરાલાલ કુસુમગર
 ૭૯ ,, લાલભાઈ લોગીલાલ
 ૮૦ ,, સાકરલાલ ગાંડાલાલ
 ૮૧ ,, હરખચંદ વીરચંદ
 ૮૨ ,, ચંદુલાલ વધ્માન
 ૮૩ ,, છોટાલાલ ભાઈચંદ
 ૮૪ શ્રીમતી પ્રભાવતીબેન હરખચંદ
 ૮૫ શ્રી મનમોહનદાસ ગુલાખચંદ
 ૮૬ ,, કાંતિલાલ રતિલાલ
 ૮૭ ,, નૌતમલાલ અમૃતલાલ
 ૮૮ ,, જયંતિલાલ રતનચંદ
 ૮૯ ,, ભાણજીભાઈ ધરમશી
 ૯૦ ,, પાનાચંદ ડુંગરશી
 ૯૧ ,, નાનકચંદ રીખવચંદ
 ૯૨ શ્રીમતી કમળાબેન કાંતિલાલ
 ૯૩ શ્રી રમણલાલ નગીનદાસ
 ૯૪ ,, કપુરચંદ નેમચંદ
 ૯૫ ,, મંગળદાસ ગોપાળદાસ
 ૯૬ ,, રાયચંદ લલ્લુભાઈ
 ૯૭ ,, છોટુભાઈ રતનચંદ
 ૯૮ ,, હરગોવિનદાસ રામજીભાઈ
 ૯૯ ,, નવીનચંદ્ર છગનલાલ
 ૧૦૦ ,, નવીનચંદ્ર જયંતિલાલ
 ૧૦૧ ,, શરદભાઈ જયંતિલાલ
 ૧૦૨ ,, તુલશીદાસ જગજીવનદાસ
 ૧૦૩ ,, નાનચંદ ગુઠાભાઈ
 ૧૦૪ ,, ચંદુલાલ પુનમચંદ

- ૧૦૫ શ્રી સૌભાગ્યચંદ નવલચંદ
 ૧૦૬ ,, ચંપકલાલ કરશનદાસ
 ૧૦૭ ,, અમૃતલાલ ડાહ્યાભાઈ
 ૧૦૮ ,, મહીપતરાય વૃજલાલ
 ૧૦૯ ,, પોપટલાલ નરોત્તમદાસ
 ૧૧૦ ,, ગુલાખચંદ લાલચંદ
 ૧૧૧ ,, મનુભાઈ વીરજીભાઈ
 ૧૧૨ ,, ચંદુલાલ નગીનદાસ
 ૧૧૩ ,, મુળજીભાઈ જગજીવનદાસ
 ૧૧૪ ,, ચુનીલાલ ઝવેરચંદ
 ૧૧૫ શ્રીમતી લાછ્મીભાઈ મેઘજીભાઈ
 ૧૧૬ શ્રી સુખલાલ રાજપાળ
 ૧૧૭ ,, સુંદરલાલ મુળચંદ
 ૧૧૮ ,, પ્રાણજીવન રામચંદ
 ૧૧૯ ,, શાંતિલાલ સુંદરજી
 ૧૨૦ ,, પ્રાણુલાલ કે. દોશી
 ૧૨૧ ,, ખાંતીલાલ લાલચંદ
 ૧૨૨ ,, ચીમનલાલ ખીમચંદ
 ૧૨૩ ,, લોગીલાલભાઈ જેઠાલાલ
 ૧૨૪ શ્રીમતિ કંચનબેન લોગીલાલ
 ૧૨૫ શ્રી જયંતભાઈ માવજીભાઈ
 ૧૨૬ ,, ખુમચંદભાઈ રતનચંદ
 ૧૨૭ ,, સવાઈલાલ કેશવલાલ
 ૧૨૮ ,, નંદલાલ રૂપચંદ
 ૧૨૯ ,, ગદવજીભાઈ લખમશી
 ૧૩૦ ,, ખાવચંદભાઈ મંગળજી
 ૧૩૧ ,, પોપટલાલ નરશીદાસ
 ૧૩૨ ,, કુલચંદભાઈ લીલાધર
 ૧૩૩ ,, જીવરાજભાઈ નરસેરામ
 ૧૩૪ ,, માણિકલાલ ઝવેરચંદ
 ૧૩૫ ,, પ્રાણુલાલભાઈ મોહનલાલ
 ૧૩૬ ,, હરસુખલાલ ભાઈચંદ
 ૧૩૭ ,, ચંદુલાલભાઈ વનેચંદ
 ૧૩૮ ,, મનસુખલાલ હેમચંદ
 ૧૩૯ ,, પોપટલાલ મગનલાલ
 ૧૪૦ ,, કાંતિલાલ હરગોવિન

- ૧૪૧ શ્રી અમૃતલાલ કાળીદાસ
 ૧૪૨ ,, કાંતીલાલ ભગવાનદાસ
 ૧૪૬ ,, નગીનદાસ અમૃતલાલ
 ૧૪૪ ,, પોપટલાલ નગીનદાસ
 ૧૪૫ ,, ચીમનલાલ નગીનદાસ
 ૧૪૬ ,, દીપચંદભાઈ એસ. ગાર્ડી
 ૧૪૭ ,, વાડીલાલભાઈ ચત્રભુજ
 ૧૪૮ ,, પન્નાલાલભાઈ લલ્લુભાઈ
 ૧૪૯ ,, તલકચંદભાઈ દામોદરદાસ
 ૧૫૦ શ્રીમતિ ભાનુમતીબેન વાડીલાલ
 ૧૫૧ શ્રી નાનચંદભાઈ તારાચંદ
 ૧૫૨ ,, હીરાલાલ જુઠાભાઈ
 ૧૫૩ ,, નારણજી શામજીભાઈ
 ૧૫૪ ,, વીરચંદ મીઠાભાઈ
 ૧૫૫ શ્રીમતિ અંજવાળીબેન બેચરદાસ
 ૧૫૬ શ્રી પ્રભુદાસ રામજીભાઈ
 ૧૫૭ ,, જયંતીલાલ બેચ.

- ૧૫૮ શ્રી વૃજલાલ રતિલાલ
 ૧૫૯ ,, ચીમનલાલ હરીલાલ
 ૧૬૦ ,, વિજેન્દ્રભાઈ હીમતલાલ
 ૧૬૧ ,, શાંતિલાલ બેચરદાસ
 ૧૬૨ ,, શામજી કુલચંદ
 ૧૬૩ ,, વૃજલાલ રતિલાલ
 ૧૬૪ ,, પ્રભુદાસ મોહનલાલ
 ૧૬૫ ,, નાનચંદ મુળચંદ
 ૧૬૬ ,, પ્રવિણચંદ કુલચંદ
 ૧૬૭ ,, ગીરધરલાલ જીવજીભાઈ
 ૧૬૮ ,, મનસુખલાલ ચીમનલાલ
 ૧૬૯ ,, સુંદરલાલ ઉત્તમચંદ
 ૧૭૦ ,, દલીચંદ પુનમચંદ
 ૧૭૧ ,, કાંતિલાલ જીવરાજ
 ૧૭૨ ,, છોટાલાલ જમનાદાસ
 ૧૭૩ ,, પ્રતાપરાય બેચરદાસ
 ૧૭૪ ,, જસુભાઈ ચીમનલાલ

લોખંડ

ના

ગોળ અને ચોરસ સળીયા

પટ્ટી તેમજ પાટા

વિગેરે મળશે

ધી ભારત આયર્ન એન્ડ સ્ટીલ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ

૩ વાપરી રોડ : ભાવનગર

ટેલીગ્રામ : આયર્નમેન

ફોન { ઓફીસ { ૫૬૫૦
 { ૩૨૧૯
 { રેસીડેન્સ { ૪૫૫૭
 { ૫૫૨૫

૨૩૨ :

આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશની
વાર્ષિક અનુક્રમણિકા : સં. ૨૦૩૨
મધ વિભાગ

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	નૂતન વર્ષના સંગળ પ્રવેશે	મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા	૨
૨	આતુરીના પ્રશ્નો ચાર	મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા	૭
૩	સ્વ. પ્રભાવતીદેવીની ડાયરીમાંથી		૧૩
૪	જંબુકુમાર	માણેકલાલ મ. દોશી	૧૫
૫	સ્વર્ગવાસ નોંધ		૧૭
૬	દામ્પત્ય જીવનનો અંતિમ દિવસ	મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા	૨૦
૭	સ્વ. શાસ્ત્રીજીના લાગ અને સંઘર્ષમય જીવનની એક ઝલક	શ્રીમતી લાલબહાદુર શાસ્ત્રી	૨૪
૮	નહિ પુરુષ બળવાન	સારંગ બારોટ	૨૭
૯	મેરુદંડ જેવી વિદ્યાક્રિય શિસ્ત	ઉમાશંકર જોષી	૨૯
૧૦	દૃષ્ટિ બદલો	મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા	૩૧
૧૧	સં. ૨૦૩૦નો હિસાબ તથા સરવૈયુ		૩૬
૧૨	સ્વર્ગવાસ નોંધ		૪૦
૧૩	સમાચાર સાર		૪૧
૧૪	આહાર અને વિહાર	મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા	૪૪
૧૫	ધર્મગુરુ	જનક દવે	૪૮
૧૬	નારી ભતિ કેટલી યોગ્ય-કેટલી અયોગ્ય	મૂ. લે. મુનિ નેમિચંદ્ર	૫૧
૧૭	સમાચાર		૫૫
૧૮	જ્યોતિર્ધર ભગવાન મહાવીર	શ્રીમતી ભાનુમતી દલાલ	૬૧
૧૯	ભગવાન મહાવીરનો સ્વાદુવાદ	પ્રો. પ્રેમસુમન જૈન	૬૪
૨૦	પળનો પળ પ્રમાદ ન કરીશ	પ્રો. કુમારપાળ દેસાઈ	૭૦
૨૧	પાંચમા ચક્રવર્તી શાંતિનાથ ભગવાન	માણેકલાલ મ. દોશી	૭૩
૨૨	ભૂતતા શીખો	કરસન પટેલ	૭૫
૨૩	આંખનું નૂર	મદનકુમાર મઝમુદાર	૭૬
૨૪	દિવ્ય દૃષ્ટા ભગવાન મહાવીરસ્વામી	પં. શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી	૮૩
૨૫	દેવ કે માનવ ?	મનસુખલાલ તારાયંદ મહેતા	૮૭
૨૬	માનવ અને માનવતા	‘મંગલાચરણ’ની પ્રસ્તાવનામાંથી	૯૧
૨૭	સમાચાર સંચય		૯૯
૨૮	નારી કે નારાયણી	મનસુખલાલ ટી. મહેતા	૧૦૨

ઓક્ટોબર, ૧૯૭૬

: ૨૩૩

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૨૯	કામલોગ	પં. પૂર્ણનંદવિજયજી	૧૦૭
૩૦	યક્ષ-યુધિષ્ઠિર પ્રશ્નોત્તરી	ખી. ચાં. શાહ	૧૧૧
૩૧	ઉત્કૃષ્ટ પ્રેમ	કલાવતી વોરા	૧૧૫
૩૨	અંથ પરિચય		૧૧૬
૩૩	સમાચાર સંચય		૧૨૦
૩૪	અગાશી તીર્થનો અહેવાલ		૧૨૨
૩૫	સાભાર સ્વીકાર		૧૨૪
૩૬	ધર્મલાભ	મનસુખલાલ મહેતા	૧૨૮
૩૭	પ્રતિષ્ઠા અને અહંકાર	પૂ. કેદારનાથજી	૧૩૨
૩૮	નારીગૌરવ	વિષ્ણુપ્રસાદ ત્રિવેદી	૧૩૫
૩૯	વિચારોની ચોકી કરો	કલાવતી વોરા	૧૩૭
૪૦	સતી કલાવતી	જિનદાસ દોશી	૧૩૯
૪૧	અજ્ઞાત શક્તિઓ અને માનવજીવન	રજનીકાન્ત મોદી	૧૪૨
૪૨	જ્ઞાનાવરણીયાદિ કર્મોનો ખાંધનારો કોણ	પૂ. કુમાર શ્રમણ	૧૪૮
૪૩	સમાચાર સંચય		૧૫૨
૪૪	કરુણાની પરાકાષ્ઠા	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૧૫૬
૪૫	મંગલ ભગવાન વીરો ચાને મહાવીર જીવન જ્યોત	(પ્રસ્તાવનામાંથી) કલાવતી વોરા	૧૬૧ ૧૬૪
૪૬	સુખપ્રાપ્તિનો માર્ગ		૧૬૭
૪૭	સમાચાર સંચય		૧૬૯
૪૮	સ્વર્ગવાસ નોંધ		૧૭૨
૪૯	લોગ-ઉપલોગ	મનસુખલાલ ટી. મહેતા	૧૭૬
૫૦	હઃખતું મૂળ પરિચય	પં. પૂર્ણનંદવિજયજી	૧૮૧
૫૧	આત્મ ચિકિત્સા	‘ અમર ’	૧૮૩
૫૨	પર્યુષણના સંદર્ભમાં	ડૉ. બાવીશી	૧૮૬
૫૩	પર્યુષણ પર્વ અને અનુકંપાદાન	નરેન્દ્ર કોટક	૧૮૭
૫૪	‘ તપ ’	પં. બેચરદાસ જીવરાજ	૨૦૩
૫૫	મહાભારતનો એક પ્રસંગ	ઈશ્વર પેટલીકર	૨૦૬
૫૬	નારી કે નારાયણી (એક ખુલાસો)	મનસુખલાલ ટી. મહેતા	૨૦૮
૫૭	સમાચાર સંચય		૨૧૧
૫૮	વિનયસૂત્ર		૨૧૨
૫૯	નાસ્તિ રાગસમો રિપુઃ	મનસુખલાલ ટી. મહેતા	૨૧૬
૬૦	નરકનાં ત્રણ દ્વાર	ઈશ્વર પેટલીકર	

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૬૧	અવિસ્મરણિય એક ભાઈ બહેનનો ઝઘડો	દિલીપકુમાર રાય	૨૨૦
૬૨	અનેકાંતવાદ અને અહિંસા	અમૃતલાલ તારાયંદ	૨૨૩
૬૩	સં. ૨૦૩૧નો હિસાબ		૨૨૬
૬૪	પેટ્રનની નામાવલી		૨૩૦
૬૫	વાર્ષિક અનુક્રમણિકા		૨૩૩
૬૬	સમાચાર સંચય		૨૩૬

ક

પદ વિભાગ

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	મહાવીર-વંદના અષ્ટકમ	પં. પૂર્ણાનંદવિજય	૧
૨	મહાવીર વાણી		૧૬
૩	શ્રી વિજયવલ્લભસૂરી વર્ણનાષ્ટકમ્	પં. પૂર્ણાનંદવિજય	૪૩
૪	મહાવીર સ્તુતિ	પં. પૂર્ણાનંદવિજયજી	૫૬
૫	મહાવીર અને અહિંસા	શાંતીલાલ બી. શાહ	૬૦
૬	મહાવીર	શ્રી મગનલાલ દલીયંદ દેસાઈ	૬૩
૭	મને હો વીરનું શરણું	આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી	૬૮
૮	મહાવીર સ્મૃતિ	જયંતિલાલ મો. ઝવેરી	૧૦૧
૯	વીર વલ્લભસૂરીશ્વરજી વંદના	જયંતિલાલ ઝવેરી	૧૨૭
૧૦	પૂ કસ્તુરસૂરીજીની સ્મૃતિ	જયંતિલાલ ઝવેરી	૧૩૪
૧૧	પૂ. આ. શ્રી બુદ્ધિસાગરજી સ્મૃતિ	જયંતિલાલ મો. ઝવેરી	૧૫૫
૧૨	હે પ્રભુ !	સ્વ. માસ્તર શામજી હેમચંદ દેસાઈ	૧૭૧
૧૩	ભદ્રેશ્વર-શંખેશ્વર યાત્રા ચોવીશી	ડો. બાવીશી	૧૮૭
૧૪	મહાવીરસ્વામીનો સંદેશ	ડી. કે. શાહ	૨૦૧

સમાચાર સંચય

શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજની
૫૪મી સ્વર્ગારોહણ તિથી નિમિત્તે મુલુન્ડમાં ગુણાનુવાદનો

સ મારં ભ

મુલુન્ડ (મુંબઈ)માં બિરાજતા પૂજ્ય પંચાસ શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મહારાજ (કુમાર શ્રમણ)ની નિશામાં શ્રી મુલુન્ડ જૈન સ્વ. મૂર્તિપૂજક સંઘ, મહુવા યશો-વૃદ્ધિ જૈન બાળા-શ્રમ અને મહુવાના મુલુન્ડમાં વસતા ભાઈઓના સંયુક્ત ઉપક્રમે ભાદરવા શુદ્ધ ૧૪ તા. ૭-૯-૭૬ના જૈન ઉપાશ્રય હોલમાં સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજીની મહારાજની ૫૪મી સ્વર્ગારોહણ તિથીનો ગુણાનુવાદ સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો.

આ પ્રસંગે મહુવા નગરપાલિકાના મેયર શ્રી ચંપકલાલભાઈ વગડા ખાસ પધાર્યા હતાં. શ્રી ચીમનલાલ પાલીતાણાકરે સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીના જીવનની રૂપરેખા આપી હતી. પાંડિત શ્રી અમૃતલાલ તારાચંદે પોતાના વક્તવ્યમાં સ્વ. આચાર્યશ્રીના જીવન અને કાર્ય અંગે વિસ્તૃત રીતે સમજાવ્યું હતું. શ્રી ચંપકલાલભાઈએ મહુવામાં થઈ ગયેલા અનેક રત્નો શ્રી વીરચંદ રાઘવજી, બાદગર નથુ મંછારામ, આચાર્ય સૂરિસમ્રાટ વિજયનેમિ-સૂરીશ્વરજી વિ.ના સંબંધમાં વર્ણન કરી જણાવ્યું હતું કે-મહુવા તો ખરંખર એક રત્ન-ભૂમિ, તપોભૂમિ છે. શ્રી મનસુખલાલભાઈએ સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીના જીવનના વિધિવિધ પાસા વર્ણવી કહ્યું હતું કે કાશી નરેશે જ્યારે સ્વ. આચાર્યશ્રીને 'શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય'ની પદવી આપી ત્યારે પોતાની નમ્રતા અને લઘુતા બતાવતા સ્વ. આચાર્યશ્રીએ તેમના પ્રત્યુ-ત્તરમાં કહ્યું હતું કે : આ તો હાથી પરની અંબાડી ટકું પર મૂકવા જેવું લાગે છે. પૂ. પં. શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મહારાજે મનનીય વક્તવ્ય કર્યું હતું અને સ્વ. આચાર્યશ્રીના જીવન કાર્યોની ખૂબીઓ વર્ણવી બતાવી હતી. સમારંભને અંતે સંઘપૂજનની વિધિ થઈ હતી અને આ પ્રસંગે શેઠ બબલદાસ ગૌતમદાસ તરફથી પૂજા લણાવવામાં આવી હતી.

❧

સ્વીકાર સમાલોચના

(૧) શ્રી નંદિસૂત્રનાં પ્રવચનો (૨) પૂજ્ય શાસન સમ્રાટની આદર્શ શિષ્ય પરંપરા
(૩) પર્યુષણનો મંગલ સંદેશ

લેખક : મુનિ શીલચન્દ્રવિજય : પ્રકાશક અને પ્રાપ્તિસ્થાન : જસવંતલાલ ગિરધરલાલ જૈન પ્રકાશન મંદિર, દોશીવાડાની પોળ, અમદાવાદ-૧

શ્રી નેમિનંદન ગ્રંથમાળાના ઉપરોક્ત ત્રણેય પુસ્તકો પૂ. આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય સૂર્યોદયસૂરીશ્વરજીની પ્રેરણાનુસાર તૈયાર કરવામાં આવેલા છે. નંદિસૂત્રનાં પ્રવચનોમાં સ્વ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયનંદનસૂરીશ્વરજીએ નંદિસૂત્રની પ્રારંભિક પીઠિકા ઉપર આપેલા વ્યાખ્યાનોનો સંગ્રહ છે.

‘મંગલમ્ ભગવાન વીરો યાને શ્રી મહાવીર જીવન જ્યોત’

લેખિકા : પૂ. સાધ્વીજી વસંતપ્રભાશ્રીજી “સુતેજ”. પ્રકાશક : શ્રી પાર્શ્વચંદ્રગચ્છ જૈન સંઘ, મુંબઈ. પ્રાપ્તિ સ્થાન : ૧. શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિ જ્ઞાન મંદિર, દશમે રોડ, ચેમ્બુર-મુંબઈ નં. ૭૧. ૨. શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિ જ્ઞાનમંદિર, ઝવેર રોડ, મુલુન્ડ-મુંબઈ નં. ૮૦. પાના ૬૪+૪૦૦=૪૬૪. કિંમત : વાંચન-ચિંતન-મનન-પરિશીલન. આવૃત્તિ પહેલી પ્રત ૧૦૦૦.

પરમ વિદુષી, પૂ. સાધ્વીશ્રી સુનંદાશ્રીજી મહારાજની સુશિષ્યા સુપ્રસિદ્ધ લેખિકા સાધ્વીશ્રી વસંતપ્રભાશ્રી (સુતેજ) એ જૈન તેમજ જૈનતર સમાજને ઉપયોગી થઈ પડે એ રીતે શાસ્ત્રને વફાદાર રહી ભગવાન મહાવીરનું જીવન ચરિત્ર આલેખ્યું છે. પરમ પ્રશાંત મૂર્તિ વર્તમાન ગચ્છ સ્થવીર પૂ. ગુરૂદેવ શ્રી વિદ્યાચંદ્રજી મહારાજ સાહેબ અને ગચ્છરત્ન વિદ્વાન પૂ. મુનિ-રાજશ્રી રામચંદ્ર મહારાજ સાહેબે આત્મીય મમતા પૂર્વક આ ગ્રંથમાં ‘આશીર્વાચન અને શુભેચ્છા’ લખી આપ્યા છે, તેમજ યુગવીર સમયપ્રાણ પૂ. આચાર્યશ્રી વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબે ગ્રંથ અંગે ‘અનુમોદના અને અભિનંદન’ લખી આપી આ ગ્રંથની શોભામાં વધારો કર્યો છે. ‘સાધ્વી સંઘની મહત્તા’ વાળા ગ્રંથના છેલ્લા પ્રકરણમાં પૂ. લેખિકા સાધ્વીશ્રીએ પોતાની ઉચ્ચ અને વિશાળ ભાવના દર્શાવતા કહ્યું છે કે, “આજે જૈન શાસનના ઝંડા નીચે દરેક ગચ્છો એકત્ર થાય, ગચ્છોમાં સંપ્રદાયો એકત્ર થાય અને સંપ્રદાયોમાં સૌ વ્યક્તિઓ એકત્ર થાય તો જ પ્રભુ મહાવીર નિર્વાણના પચીશમા શતાબ્દ મહોત્સવ ઉજવણીમાં પ્રાણ પુરાય” આપણે ઇચ્છીએ કે સાધ્વીશ્રીની આવી શુભ ભાવના વહેલી તકે સફળ થાય. સાધ્વી સમુદાયે તો આ ગ્રંથ ખાસ વાંચવા જેવો છે.

(અનુસંધાન પેજ ૨૪૨ ઉપર)

દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ

ખરીદીને હવે ૨૦ વર્ષમાં
આપનાં નાણાં
સાતગણાંથી
અધિક કરો !

રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫ હમણાં રોકા અને
રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦ પાકતી મુદતે મેળવો.

દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ, બાજુના કોઠામાં
દર્શાવ્યા પ્રમાણે, આકર્ષક વેચાણ કિંમતે ઓછી
રકમનાં અને ઓછી મુદત માટે પણ મળે છે.

જરૂર પડતાં, દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ તેની
ખરીદ તારીખથી એક વર્ષ બાદ ગમે ત્યારે
વટાવી શકાય છે. આપ એની સામે બેંક પાસેથી
લોન પણ માગી શકો છો.

વિગતો માટે આપની નજીકની દેના બેંક
શાખાની મુલાકાત લો.

બેંક ડિપોઝિટો પરનું વ્યાજ તથા અન્ય માન્ય મૂદી રોકાણોમાંથી
ધનારી આવક વાર્ષિક રૂ. ૩,૦૦૦ ની મર્યાદા મુધી
આવકવેરામાંથી મુક્ત રહેશે; બેંકમાં મૂકેલી ડિપોઝિટો અને
અન્ય માન્ય મૂદી રોકાણો રૂ. ૧,૫૦,૦૦૦ મુધી સંપત્તિવેરામાંથી
મુક્ત રહેશે.

મુદત	વેચાણ કિંમત	પાકતી મુદતે મળનારી રકમ
૨૦ વર્ષ	રૂ. ૧૩,૬૫	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૧૩૬.૪૬	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૧૮૨.૩૧	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૧,૩૬૪.૬૨	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૧,૮૨૩.૦૮	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

૧૫ વર્ષ	રૂ. ૨૨.૪૫	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૨૨૪.૫૨	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૧,૧૨૨.૬૧	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૨,૨૪૫.૨૧	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૧૧,૨૨૬.૦૭	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૨૨,૪૫૨.૧૩	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

૧૦ વર્ષ	રૂ. ૩૬.૬૪	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૩૬૬.૪૧	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૧,૮૪૭.૦૩	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૩,૬૯૪.૦૭	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૧૮,૪૭૦.૩૫	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૬,૯૪૦.૭૦	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

૫ વર્ષ	રૂ. ૫૫.૦૨	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૫૫૦.૧૮	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૨,૭૫૦.૮૯	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૫,૫૦૧.૭૮	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૨૭,૫૦૮.૮૯	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૫૫,૦૧૭.૭૮	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

૧૧ મહિના	રૂ. ૬૦.૨૮	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૬૦૨.૧૭	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૩,૦૧૩.૮૩	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૬,૦૨૭.૬૬	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૦,૧૩૮.૨૮	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૬૦,૨૭૬.૫૫	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

૪ વર્ષ	રૂ. ૬૮.૮૬	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૬૮૮.૬૧	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૩,૪૯૩.૦૭	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૬,૯૮૬.૧૪	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૪,૯૩૦.૭૧	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૬૮,૮૬૧.૪૧	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

૩ વર્ષ	રૂ. ૭૬.૪૧	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૭૬૪.૧૫	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૩,૮૨૦.૭૪	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૭,૬૪૧.૪૮	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૮,૨૦૭.૫૫	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૭૬,૪૧૪.૬૦	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

દેના બેંક

(ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઇન્ડિયા અંકરેકિત)

રેકર્ડ નંબર : કોર્પોરેશન સર્કલ, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૧૧

સ્વર્ગવાસ નોંધ

સ્વ. શ્રી ભાદ્રચંદ્રભાઈ

મૂક સેવાભાવીની વસમી વિદાય ! ભાવનગરના જૈન સમાજના અગ્રણી મૂક સેવાભાવી કાર્યકર શ્રી ભાદ્રચંદ્રભાઈ અમરચંદ શાહના તા. ૪-૯-૭૬ના રોજ આકસ્મિક કર્ણ અવસાનના સમાચારથી ખૂબ જ ઊંડું દુઃખ અને આઘાત અનુભવીએ છીએ.

સ્વ. શ્રી ભાદ્રચંદ્રભાઈ એક કુશળ ધારાશાસ્ત્રી હતા. તેઓ સભાના આજીવન સભ્ય હતા અને વર્ષો સુધી કાર્યવાહીના સભ્યપદે રહીને સભાના કાર્યમાં ઊંડો રસ દાખવી સહકાર આપ્યો હતો. તદુપરાંત ભાવનગરની જૈન સમાજની નાની મોટી સંસ્થાને તેઓશ્રી અનેક રીતે સહકાર અને સાચું માર્ગદર્શન આપી ઉપયોગી થતાં. દાદાસાહેબ જૈન બોર્ડીંગના વર્ષો સુધી મંત્રી તરીકે રહી સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓમાં સ્વમાન અને સ્વ-દેશાભિમાનની ભાવના જાગે એ રીતે કુશળતાપૂર્વક સંચાલન કરતા, અને એવી તેમની કાર્ય પદ્ધતિમાંથી અન્ય સંસ્થાઓને

પ્રેરણા મળે એવું છે. આ ઉપરાંત જૈન બાળ વિદ્યાર્થી ભુવન, શ્રી આણંદજી પરશોત્તમ જૈન દ્વાખાના, જૈન કેળવણી મંડળ, ધાર્મિક શિક્ષણ સમિતિ, મધ્યમવર્ગ રાહત સમિતિ વગેરેમાં પોતે ખૂબ જ ઊંડો રસ લઈ તે સંસ્થાઓને મજબૂત પાયા ઉપર મૂકી આદર્શ રીતે ચાલે તેવા તેમના પ્રયત્નો કાયમ માટે યાદ રહે તેવા છે. આ ઉપરાંત તેમણે અનેક નાની મોટી જૈન તેમજ જૈનેતર સંસ્થાઓને પ્રેરણા ને સહકાર આપી પ્રગતિને માર્ગે દોરી છે.

ભારત વ્યાપી બે સંસ્થાઓ શ્રી જૈન શ્રવે. કૉન્ફરન્સ તથા શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના કાર્યમાં પણ તેમને ખૂબ જ ઊંડો રસ હતો અને તે બંને સંસ્થાઓને વિકાસ જૈન સમાજની એકતા અને ઉન્નતિ માટે જરૂરી છે એમ માની તે બંને સંસ્થાઓને હાર્દિક ટેકો આપતા અને વિકાસ માટે પ્રયત્ન કરતા. તેઓ આ ઉપરાંત અનેક ભાઈ-બહેનોને વ્યક્તિગત જીવનમાં પણ સાચી દોરવણી આપતા, અને અનેકને મુંઝવણમાંથી માર્ગ શોધી આપતા.

તેમના જીવનમાં નાનપણથી જ રાષ્ટ્રભક્તિ અને સ્વદેશી પ્રેમ વણાયેલા હતા અને તે શુણે અન્યને પ્રેરણાદાયી બનતા. તેમણે અંગત જીવન પણ ધર્મપરાયણ અને સાદાઈપૂર્ણ હતું. તેઓને સાચા ધાર્મિક શિક્ષણ અને તપશ્ચર્યા ખાસ કરીને આયંબીલની તપશ્ચર્યામાં ઊંડો રસ હતો. આયંબિલશાળાના વિકાસ માટે તે તેઓ ખૂબ ઊંડો રસ લેતા અને અંગત જીવનમાં પણ આયંબિલ-તપશ્ચર્યાને મુખ્ય સ્થાન આપ્યું હતું. રોજ દા જીવનને ધર્મપરાયણ અને શુદ્ધ બનાવવા પોતાના ધાર્મિક જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરવા સદા તત્પર રહેતા.

આટલા વિશાળ પાયા ઉપર સેવાના કાર્ય કરતાં હોવા છતાં તદ્દન નિરભિમાની રહેતા એ એમની ખાસ વિશિષ્ટતા હતી. તેઓ નાનાની સાથે નાના, અને મોટાની સાથે મોટા થઈ સૌની સાથે 'આત્મીય' બનીને પ્રેરણા આપતા.

તન મન અને ધનની બધી અનુકૂળતા છતાં સ્વભાવે તદ્દન સાદા, શાન્ત, નિરભિમાની અને કશા પણ આડંબર કે આત્મપ્રશંસાથી દૂર રહેનારા હતા.

તેમના જવાથી જૈન સમાજે એક મહાન કુશળ સલાહકાર અગ્રણી ગુમાવ્યા છે. તેમના જવાથી અનેક સંસ્થાઓને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. શાસનદેવ એમના આત્માને શાંતિ આપે અને એમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ અર્પે એવી પ્રાર્થના.....

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગર જૈન શ્રવે. મૂ તપાસંઘના પ્રમુખ શેઠશ્રી વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધીનું તા. ૧૯-૯-૧૯૭૬ને રવિવારના રોજ ઘાટકોપર મુકામે અવસાન થયું તે અંગે અમે ખૂબ ઊંડા દુઃખની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

સ્વ. શ્રી વાડીલાલભાઈ સાચા સેવાભાવી અને દાનવીર આગેવાન હતા. તેઓશ્રીએ અથાગ પરિશ્રમ લઈ સિદ્ધલેખ જૈન આશ્રમ, ભાવનગરની સ્ત્રી કેળવણીની સંસ્થા શ્રી ન. ચ. ગાંધી મહિલા કોલેજ, શ્રી ચત્રભુજ મોતીલાલ હાઈસ્કૂલ વગેરે કેળવણીની સંસ્થાઓ તેમજ ઘાટકોપર તથા અમરગઢની હોસ્પિટલ વગેરે સંસ્થાઓને ઉદાર સખાવતો આપીને અને ઊંડો રસ લઈને તેના વિકાસમાં સારો ફાળો આપ્યો હતો.

શ્રી વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધી

આ ઉપરાંત ભાવનગરના સરદારનગર વિસ્તારમાં જૈન દેરાસરના નિર્માણકાર્ય માટે તેમની પ્રેરણા અને ફાળો ઉદાત્ત પ્રકારના હતા. છેલ્લે છેલ્લે તેઓશ્રી ભાવનગર જૈન સંઘની કાર્યવાહીમાં રસ લેતા થયા હતા અને જૈન સંઘનું પ્રમુખપદ સ્વીકારી ભાવનગરના સંઘને યોગ્ય દોરવાણી ને સલાહ આપતા હતા. તેઓ આ સંસ્થાના પેટ્રન હતા, અને સંસ્થાના વિકાસમાં ઊંડો રસ લેતા હતા.

તેમના જવાથી જૈન સમાજને એક સેવાભાવી, ભાવનાશીલ દાનવીરની ખોટ પડી છે. શાસન દેવ એમના આત્માને ચિરસ્થાયી શાંતિ આપે એવી પ્રાર્થના.

એક અનેકાંકી નાટક

(સવૈયા)

ભૂખરી ભૂખરી ટેકરી ઊંચી, વચ્ચે પડદો આભ તણો,
વાદળ દળ નટ મંડળ મોટું, બહુરંગી પરિવેશ ઘણો;
પ્રેક્ષક જનતા રસિકજનોને, સૂત્રધાર છે વાયુદેવ,
વિધવિધ પાત્રો અભિનવ અભિનય, રંગ પૂરે ત્યાં સૂરજદેવ. ૧

લાલ પીળો ને વાદળી મળતાં, રુપલીલા વિદસે ભરપૂર,
રાજા, રાણી, રથ, કરી, ઘોડા ઋષિ બાળક તરુવેલી ફૂલ;
ક્ષણમાં રાજા રેતી ઢગલો, સિંહ શશક કાયર તે શૂર,
ભવલીલા પ્રતિબિંબિત કરતા, કુદરત આપે બોધ અમૂલ. ૨

ધૂમટો તાણી નવવધુ નિરખે, શકુંતલા જેવી શરમાળ,
મરમાળું હસતા આ માણ, આધુનિક અલ્હડ આ નાર;
મૃગજળ જેવો હવા હિલોળે, હિંમતો દરિયો દેખાય,
એક જોવું ત્યાં બીજું ભૂલું હું, દશ્ય અંકનો નહિ કો પાર. ૩

નેત્ર મઝા મનનું કલ્પનને, મળતો આત્મિક બોધ અમાપ,
આવું જોણું જો જો નિતનિત, વધશે પ્રજ્ઞાસીમનો વ્યાપ.

સ્વીકાર સમાલોચના : (પેજ ૨૩૭ થી ચાલુ)

ભજન પદ સંગ્રહ :

સંગ્રાહક : પ. પૂ. સુનિરાજ શ્રી મનોહરસાગરજી, પ્રકાશક : સદ્ગોષ્ઠ સાહિત્ય સદન, C/o. કીર્તિલાલ ડાહ્યાલાલ પરીખ, ૧૭/૧૯ ધનજી સ્ટ્રીટ-મુંબઇ, મૂલ્ય રૂા. ૨-૫૦.

તત્ત્વ અને દ્રવ્ય :

કર્તા : શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી, પ્રકાશક : સદ્ગોષ્ઠ સાહિત્ય સદન C/o. શાહ ચીમનલાલ જેઠાદસાઈ, મનસુખભાઈ શેઠની પોળ, કાળુપુર-અમદાવાદ-૧ મૂલ્ય રૂા. ૨-૫૦.

‘ પરમાત્મ જ્યોતિ ’ :

લેખક : સ્વ. યોગનિષ્ઠ આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી મ૦ ચાહેમ પ્રકાશક-સદ્ગોષ્ઠ સાહિત્ય સદન, શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરી જૈન જ્ઞાન મંદિર, વિજાપુર (ઉ.ગુજ.) પ્રાપ્તિસ્થાન : જૈન જ્ઞાન મંદિર, વિજાપુર (ઉ. ગુજરાત).

ત્રીજી આવૃત્તિ. કેમી સાર્થક. પાના : ૧૬+૪૮૪=૫૦૦. મૂલ્ય : રૂપિયા ૧૧-૦૦

પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી સુભોધસાગરસૂરિજીના સ્તુત્ય પ્રયાસથી આ ગ્રંથની ત્રીજી આવૃત્તિ પ્રગટ થાય છે તે બહુ આનંદની વાત છે, કારણ કે આજે આ ગ્રંથ અપ્રાપ્ય છે. જ્ઞાન મહોદધિ, મહા મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ વિરચિત આધ્યાત્મિક ગુણ સમૃદ્ધિ સંપ્રાપ્ત ‘પરમાત્મ જ્યોતિ’ ગ્રંથરત્ન પર ભવ્ય ભાવોત્પાદક વિવેચન સ્વ. આચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિજીએ કરેલ છે. પ્રસ્તુત ગ્રંથ વર્તમાન યુગમાં અત્યંત ઉપયોગી છે. પ્રસ્તાવના લેખક આચાર્યશ્રી સુભોધસાગરસૂરિ પાદ પદ્મરેણુ આચાર્યશ્રી મનોહરકીર્તિસૂરિએ સાચું જ કહ્યું છે કે-“ પરમાત્મ જ્યોતિ ગ્રંથનું આંતરદર્શન કરવાથી ગ્રંથની ગૌરવતા સમજાશે. પરમાત્મ જ્યોતિનું આરાધન કરનાર પરમ મંગળ પદ વરે છે.” આજે ચારે બાજુ ભૌતિક પ્રગતિ વધતીને વધતી જ જાય છે, પરંતુ આધ્યાત્મિકતા વિનાની માત્ર ભૌતિક પ્રગતિ એ તો મીઠા વિનાની બત્રીસ પ્રકારની ભોજન સામગ્રીઓ જેવી નકામી અને અર્થહીન છે. આધ્યાત્મિક પ્રેમીઓ માટે આ ગ્રંથ ઘરમાં વસાવવા જેવો છે.

ધણા વખતથી અપ્રાપ્ય ગ્રંથ હવે મળશે. અશરણુ વગેરે
બાર ભાવના અને મૈત્રી વગેરે ચાર ભાવનાનું મધુર
સંસ્કૃત ભાષા અને કર્ણમધુર છંદોમાં હૃદયસ્પર્શી વર્ણન
કરીને આત્મભાવને જગાડતો પ્રાચીન ગ્રંથ ...

શ્રી શાંત સુધારસ

કર્તા : ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ

ગુજરાતી ભાષામાં ગ્રંથ અને ગ્રંથકારના અભ્યાસપૂર્ણ
પરિચય તથા મૂળ ગ્રંથ ઉપર વિસ્તૃત વિવેચન સાથે

વિવેચન કરનાર : શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ

૧૦X૭^૧/_૨ ઈંચની મોટી સાઈઝ

ચોથી આવૃત્તિ]

[પૃષ્ઠ સંખ્યા ૬૦૦

કિંમત : રૂપિયા પંદર

પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય
ઓગષ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ, મુંબઈ-૩૬

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય
પાલડી બસ સ્ટેન્ડ પાસે, અમદાવાદ-૬

શ્રી મેઘરાજ જૈન પુસ્તક ભંડાર
ગોડીજી બિલ્ડીંગ, વિજયવલ્લભ ચોક, મુંબઈ-૨

ATMANAND PRAKASH

Regd. B.V. 31

આપના ધંધાની પ્રગતિ અને વિકાસ માટે 'આત્માનંદ પ્રકાશ'માં જાહેરાત આપો.

છેલ્લા બો ત્રે ર વર્ષથી
'આત્માનંદ પ્રકાશ' જૈન
સમાજની અવિરતપણે સેવા
કરી રહ્યું છે.

*

મુંબઈ, કલકત્તા, બેંગ્લોર
વગેરે મોટા ધંધા અને
ઉદ્યોગના ધામો સુધી આ
માસિકના આહ્વાનો છે.

*

ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન અને આરિત્ર
મહત્તર માટેની સુંદર કથાઓ
વાચકોને પીરસવામાં આવે છે.

*

વધુ વિગત માટે લખો :
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારગેટ, ભાવનગર

*

વાર્ષિક ૩૦ રૂબાઈનું વાંચન
વાર્ષિક માત્ર છ રૂપિયાના
લવાજમાં તમારે ઘરે
ચહોંચતું કરવામાં આવે છે.

*

* જાહેર ખર્ચના દર *

	એક વખતના	વાર્ષિક (દશ અંકોમાં)
	રૂ.	રૂ.
ટાઈટલ પેજ (છેલ્લું) ચોથું. (આખું પાનું)	૧૦૦]	૮૦૦]
ટાઈટલ પેજ નં. ૨ અથવા નં. ૩ આખું પાનું	૭૫]	૬૦૦]
અંદરનું આખું પાનું	૫૦]	૪૦૦]
અંદરનું અર્ધું પાનું	૩૦]	૨૨૫]
અંદરનું પા પાનું	૨૦]	૧૫૦]

સૌ શુભેચ્છકોને સહકાર આપવા વિનંતિ.

—મંત્રીઓ

તંત્રી : શ્રી મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : શ્રી ગિરધરલાલ કૃષ્ણચંદ સાહ. શાપના મુદ્રણાલય : દાક્ષાપીઠ-ભાવનગર